

Za boljši jutri

Drama v treh dejanjih

Anže Voh Boštic

Osebe:

Vodja, zgodnja trideseta

Šef, zgodnja štirideseta

Direktor, zgodnja štirideseta

Zaročenka, 29/30 let

Tajnica, 25 let

PRVO DEJANJE

Prvi prizor

Pisarna vodje. Miza, na njej monitor, miška, tipkovnica, ob njej stacionarni telefon, za mizo moderen pisarniški stol, na drugi strani mize star, lesen stol. Na steni pretečen koledar z motivom avtomobilov znamke porsche.

VODJA *Sedi za mizo, v zelo šik temni poslovni obleki s kravato, zelo delaven, tipka v računalnik. Nekdo potrka na vrata. Vodja, ne da bi odmaknil oči z monitorja: Naprej!*

Vstopi TAJNICA, z vrečko iz blaga v v roki, stopi korak v pisarno. VODJA ne dvigne oči od monitorja. TAJNICA nerodno čaka pri vratih. VODJA še kar tipka. TAJNICA končno zapre vrata, stopi naprej, tik za lesen stol, gleda VODJO, čaka. VODJA še kar tipka, ne odmakne oči od monitorja.

VODJA Ja?

TAJNICA Pozdravljeni ...

VODJA Mhm. TAJNICA *strmi vanj.* VODJA *Ne odvrne oči od monitorja* Hm? TAJNICA *še kar strmi vanj.* VODJA *končno pogleda gor.* Prosim?

TAJNICA *Stopi do mize VODJE* Prišla sem ... Prišla sem nekaj vprašati.

VODJA Ja? Kdo pa ste? TAJNICA *je nelagodno, ne odgovori takoj.* A delate tu? A ste na novo? Ne mi zameriti, ampak ne poznam vseh novih ...

TAJNICA Ne ... No, ne ... še ... Bi me pa ... zanimalo delati tukaj. VODJA *jo vprašujoče gleda.* Objavili ste oglas za delovno mesto? VODJA *jo še kar začudeno gleda.* Za pomočnico vodjo pisarne?

VODJA Čisto možno. Čakajte ... a ste prišli na razgovor za službo? Ampak .. to morate verjetno iti v kadrovske ...

TAJNICA No ... Na nek način sem res prišla na ... razgovor. Pavza Ne vem čisto točno, kako bi vam pojasnila ... *se ji vidi, da ji je nelagodno.* Hotela sem vas ... ali pa nekoga pri vas ... prositi ...

VODJA *Jo nestrpno prekine* Čakajte ... Bova takoj rešila tole. *Vzame v roko telefon, hoče odtipkati cifre, se spomni, da jih ne ve na pamet, si zamrmra* Kaj je že ta kadrovska ... *gleda v monitor, klika z miško, reče* Aha, *odtipka tri cifre na telefonu.* Halo? Pri meni je ena gospa ... *Vrže pogled na TAJNICO* gospodična. Prišla je na razgovor za službo. Pa ne ve, h komu je bila ... *Pavza.* *Vprašujoče pogleda TAJNICO.* Kaj ste že rekli, za katero delovno mesto?

TAJNICA Za ... delovno mesto pomočnice vodje pisarne. Ampak jaz ...

VODJA *jo prekine, v telefon* Pomočnica vodje pisarne. Pavza Aha. Pavza Niste še? *Sumničavo pogleda TAJNICO* Ste prepričani? Pavza Okej ... Hvala. *Odloži telefon* Poslušajte gospodična. Mi smo res dali ven oglas za delo, ampak v kadrovske so mi rekli, da še niso vabili na razgovore.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TAJNICA *Po nekaj trenutkih* Saj to sem vam hotela pojasniti ...

VODJA ... *Nekoliko iritirano in hkrati začudeno* Kaj ste mi hoteli pojasniti?

TAJNICA Da me niso ravno ... povabili na razgovor.

VODJA Ja ... kaj pa potem ... delate tukaj?

TAJNICA No ... veste ... *Pavza* Jaz sem ... nekako sem mislila ... da bi bilo mogoče bolj učinkovito ... če kar pridem. *Pavza* Samoiniciativno.

VODJA Samoiniciativno? *Nekaj trenutkov strmi vanjo, nato se posmehne.* No ... nisem prepričan, da je to najbolj pametna strategija. Če želite dobiti službo.

TAJNICA *Nekaj trenutkov gleda v VODJO* A pa ni ... a ni to dobro, če je kandidat ... samoiniciativen?

VODJA No ... *Se negotovo posmehne, nato zresni* V naši branži vam res ne bo nihče ničesar dal kar sam od sebe, tukaj imate prav, ker, tukaj, kako bi rekel ... tukaj veljate toliko, kot znate ... Če sem lahko malo klišejski ... In samoiniciativnost definitivno je pomembna vrlina, ampak ... No, nisem prepričan, da na ... tak način. *Pogleda na mobilni telefon* Kakor koli, jaz se vam ... zahvaljujem za to vašo ... samoiniciativnost ... in vam svetujem, da počakate na ... morebitno vabilo na razgovor. *Pavza* In seveda vam želim vso srečo v nadaljnjem postopku. *Se spet zatopi v delo.* *TAJNICA še okleva.* *VODJA opazi, da je še pred njim, in jo vprašujoče pogleda.*

TAJNICA Veste ... *Pavza* A pa bi vas lahko ... A bi vas lahko prosila še za trenutek vašega časa?

VODJA *Iritirano, živčno izdihne* Povejte.

TAJNICA A bi bilo možno ... A bi bilo možno, da bi se jaz danes vseeno nekomu ... nekomu predstavila?

VODJA *Jo nekaj trenutkov začudeno gleda* Kako to mislite, da bi se vi nekomu predstavili?

TAJNICA Tako ... da bi mi nekdo povedal, če bi bila ... načeloma (*poudari »načeloma«*) primerna za zaposlitev pri vas.

VODJA Kako to mislite ... načeloma primerna?

TAJNICA Da bi se nekdo malo pogovoril z mano ... in mi povedal če sem ... kako se že reče ... primeren profil za vas.

VODJA *nejverno* Heh *Ko vidi, da TAJNICA misli resno* Veste, tukaj so vsi precej zaposleni ... ne verjamem, da bi imel zdaj kdo čas za tak ... razgovor.

TAJNICA ... Kaj pa ... vi?

VODJA Kaj jaz?

TAJNICA Vi imate čas ...?

VODJA Čaz za kaj? *Pavza* A za ... tak razgovor?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TAJNICA Ja.

VODJA Glejte ... Heh ... Jaz tukaj nisem v vlogi nekoga, ki bi intervjujal ljudi za zaposlitev.

TAJNICA ... Morda pa nekoč boste v takšni vlogi? *Pavza* Evo, pa bi si tudi vi zde j nabrali nekaj izkušenj.

VODJA *Se nekoliko prisiljeno zasmeje* Poglejte, tako pa to res ne gre ...

TAJNICA *Vedno bolj žalostno strmi vanj. Nato* Veste ... če sem lahko odkrita z vami ... jaz precej ... nujno rabim službo ... Ker se mi zdaj izteče ... nadomestilo na zavodu ... Sem ga imela samo tri mesece ... In zdaj bova jaz in moj fant živela samo od ... njegove plače ... *Pavza* Nimava ravno veliko ... zaledja *Pavza* In ta vaša ... ponujena plača v oglasu je res ... darežljiva ... *Pavua* Ampak ti postopki trajajo toliko časa ... Pa po navadi te sploh ne povabijo na razgovor ... Če pa te ... pa čakaš ... tedne, mesece ... in potem napišejo, najlepša hvala, ampak, smo izbrali drugega kandidata, pa vso srečo pri nadaljnjem iskanju ... *Pavza* Pa sem ... nekako mislila ... da če kar pridem k vam ... da bi mi lahko mogoče takoj povedali ... no, če sem vam zanimiva za zaposlitev ... Da ne bi potem spet ... čakala ... *Obupano* Pa saj se rekli, da cenite samoiniciativnost?

VODJA *Nekaj trenutkov motri TAJNICO* Poglejte. Lahko vas razumem. Tudi jaz ... No, tudi jaz sem se že znašel v podobnem položaju. *Pavza* Ampak tako pač ta sistem deluje. *Pavza* In jaz vam lahko svetujem samo vztrajnost. Enkrat se bo že nekaj odprlo. Po navadi takrat, ko boste to najmanj pričakovali.

TAJNICA *Je razočarana. Po nekaj trenutkih* A pa bi ... a pa bi se mogoče lahko midva vseeno ... *Pavza* Če me malo izprašate ... Mislim ... Kot, da bi bila na razgovoru ... In mi potem daste kak nasvet ... kako se ... kaj bi še lahko izboljšala pri mojem odgovorih ... To bi mi zelo pomagalo. Za ... za v bodoče.

VODJA Poglejte ... *Zavzdihne* Dajte me razumeti, jaz bi vam z veseljem pomagal. Ampak trenutno sem res precej zaposlen ... Pa tudi ... kot rečeno ... jaz ne opravljam takšnih razgovorov. Tako da ... jaz res ne vem ... koliko bi vam bili v pomoč .. moji nasveti.

TAJNICA Ampak ... *Pavza* Meni se vi zdite ... sposoben človek. Jaz sem prepričana, da bi mi vi lahko dali kak dober nasvet. *VODJA okleva.* Pet minut? Res bi mi pomagalo ...

VODJA *Spet pogleda na mobilni telefon, preudarja, zavzdihne.* Dobro. Pet minut si lahko vzamem.

TAJNICA *se široko nasmehne, hitro prikima in stegne svojo roko čez mizo.*

VODJA *zbegano gleda v roko.* Aha ... *ji jo le stisne.* Ampak ... kako ste ... zakaj ste sploh prišli ... k meni? Kdo vas je poslal sem?

TAJNICA *Se usede, iz vrečke vzame kartonasto mapo, iz nje list papirja, med tem govori* Na hodniku sem začutila eno tako zelo pozitivno energijo, ki je prihajala iz vaše pisarne.

VODJA Prosim?

TAJNICA *presliši, poda VODJI list papirja* Tukaj je pa še moj CeVe.

VODJA Aha ... Vzame list papirja, ga preleti, nejeverno pogleda TAJNICO, nato se zresni Dobro ... No ... dajte mi najprej povedati ... Zakaj ste se prijavili na delovno mesto v našem podjetju?

TAJNICA Na delovno mesto v vašem podjetju sem se prijavila zato, ker ste uspešna hitra rastoča družba z zanimivim produktom in precejšnjim ugledom na trgu.

VODJA *Si jo nekaj trenutkov sumničavo ogleduje.* Po čem pa sklepate, da imamo mi precejšnji ugled na trgu?

TAJNICA A se motim?

VODJA Noo ... Ne. Seveda ... Seveda, da se ne motite. *Se odkrha* Ampak ... No. A je še kaj ... specifičnega v zvezi z nami ... da si želite delati prav za nas?

TAJNICA Veste, kako jaz gledam na to stvar. Jaz ne bi rekla, da si želim delati za vas. Jaz bi rekla, da si želim delati z vami. Ker, veste, jaz mislim, da se najboljši rezultati dosežejo takrat, ko delamo ... skupaj. Vsi za enega. In eden za vse. *VODJA jo preenečeno gleda, zato doda* A bi se strinjali z mano?

VODJA No ... Ja... Seveda ... S tem se človek verjetno ... lahko samo strinja ... Ampak ... zakaj specifično ste se prijavili ... Imate izkušnje z delom v tehnoloških podjetjih? Poznate naš produkt? *Spet pogleda v CeVe.* Tukaj jaz sicer ne vidim, da bi imeli ...

TAJNICA *Ga prekine* Poznam vaš produkt.

VODJA ... In? kako se vam zdi?

TAJNICA Zdi se mi dober.

VODJA ... Mi lahko poveste kaj več?

TAJNICA Kaj pa vas zanima?

VODJA No ... Kaj se vam zdi dobro?

TAJNICA No ... Vse. Vse se mi zdi dobro.

VODJA Vse?

TAJNICA Vse.

VODJA Čisto nič vas ne moti.

TAJNICA Čisto nič.

VODJA A pa ... vi dejansko uporabljate naš produkt?

TAJNICA No ... če sem odkrita ... moram reči ... da vaš produkt ni ravno zame. *Pavza* Ga pa uporablja znanka od prijateljice. In ona je rekla, da je produkt resnično dober.

VODJA Aha ... Ampak vi ... ga pa še niste preizkusili.

TAJNICA V bistvu ... *Pavza* Nisem.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VODJA Niste ... *Odloži CeVe na rob mize, pred TAJNICO.* Takole vam bom rekel. Za vse, ki želijo produktivno prispevati k delovanju podjetja, kakršnega koli podjetja, je zelo pomembno, da so čim bolj seznanjeni s produktom. Brez tega ... brez tega niti ne morete vedeti, ali se lahko poistovetite z vizijo podjetja. In zaposleni, ki se ne poistovetijo z vizijo podjetja ... No, takšno sodelovanje po navadi ni ... produktivno ... ne za vas ... ne za družbo. *Pavza* Pa tudi ... če ne poznate produkta pač ... izpadete neresni. *Pavza* Tako da bi vam jaz predlagal, da se naslednjič čim bolj ... izobrazite v zvezi s tem.

TAJNICA Razumem. Najlepša hvala za ta nasvet.

VODJA Dobro. Če je to to ... *Ji ponudi roko.*

TAJNICA Hoteli ste še vedeti o mojih delovnih izkušnjah?

VODJA *Zavzdihne* Glede na že slišano nisem prepričan, da je to v tem trenutku še relevantno ...

TAJNICA A ni to zelo pomembna informacija za zaposlovalce?

VODJA *neučakano* Dobro. Dajva potem še kakšno reči o vaših delovnih izkušnjah. *Ošine svoj mobitel* Ampak na hitro, prosim.

TAJNICA Veste, kako jaz gledam na delovne izkušnje ... *Pavza* Jaz mislim, da delovne izkušnje niso toliko pomembne, kot so pomembne življenjske izkušnje.

VODJA *začudeno bulji vanjo, nato bruhne v nejeveren smeh. Ozre se okoli sebe. Vstane, stopi do vrat od pisarne, jih odpre, pogleda ven na hodnik, se vrne, usede za mizo in nejeverno strmi v TAJNICO.*

TAJNICA Zakaj pa ste šli ...

VODJA Dobil sem tisti smešen občutek ... Kot da sem v skriti kameri. Pa sem šel pogledat, če se kdo zafrkava iz mene. *Pavza* V glavnem, če je to to ...

TAJNICA *ga prekine* Pa se pogosto šalijo na vaš račun?

VODJA Gospodična. Jaz mislim, da razgovori ne po navadi potekajo na tak način. Poleg tega pa ... *se spet ozre po mobitelu*

TAJNICA Kako to mislite, ne potekajo na tak način?

VODJA Kako to mislim? Mislim, da je smisel razgovora o tem, da sprašujem jaz in da vi odgovarjate. In po navadi se ne pogovarjamo o življenjskih izkušnjah, pa o tem, kako pogosto kdo koga zafrkava. Ampak dajva prosim midva zdaj zaključiti ...

TAJNICA *ga prekine* A niso vprašanja kandidatov po navadi zaželeni? A ni tako, da s tem kandidati pokažemo svoj angažma?

VODJA No ... verjetno so zaželeni. *Pavza* Ampak, če prav vem, kandidati po navadi sprašujejo na koncu razgovora.

TAJNICA Razumem. Nadaljujte, prosim.

VODJA *Je zbežan, nato se zresni. Mislim, da nimam več vprašanj. Tako da ... Vstane, se skloni čez mizo in ji ponudi roko.*

TAJNICA *Obsedi A potem lahko zdaj še jaz nekaj vprašam? VODJA zavzdihne, se usede nazaj. Če se ne motim, ste mi rekli, da lahko na koncu tudi jaz sprašujem? VODJA ji z roko resignirano pokaže, da naj vpraša. Kako pomembne so pa vam življenjske izkušnje?*

VODJA *Prosim?*

TAJNICA *Če sem lahko odkrita, mi delujete nekoliko pod stresom ... In po mojih življenjskih izkušnjah je stres dandanes velik problem za človeka. Še posebej kroničen stres. Zato se jaz zelo trudim iskati izvor mojega stresa. Veste, jaz vsak dan meditiram. Preden delam jogo.*

VODJA *Aha.*

TAJNICA *Pa tudi zadovoljni se mi ravno ne zdite. Če vam smem to reči. A ste kdaj razmišljali, da bi poskusili ...*

VODJA *jo prekine Veste kaj, gospodična. Zdaj pa mislim, da je najinega pogovora resnično konec.*

TAJNICA *okleva, nato pokima. Najlepša hvala za vaš čas ... in za vaše nasvete. Vstane, stopo do vrat, tam se obrne. Pa ... se opravičujem, če sem bila preveč ... neposredna. Ampak ... a ni dobro, če je človek v poslu ... neposreden? VODJA ne vedoč, kaj bi odgovori, molče strmi vanjo. Na svidenje! Vstane, odpre vrata, odide. VODJA nejeverno gleda za njo, zmaje z glavo, nato se spet zatopi v delo.*

Drugi prizor

V pisarni DIREKTORJA. Miza, na njej laptop, stacionarni telefon, pred mizo še podolgovata konferenčna miza s stoli, na steni tabla. Po steni so na različnih mestih z velikimi črkami raztresena napisana gesla: POGUM, PRODORNOST, SPREMINJAJ SVET, DELAJ DOBRO, TRIAL AND ERROR, OUT OF THE BOX, SAMO NAPREJ, POWER DISTANCE.

DIREKTOR *moški v zgodnjih štiridesetih, korpo videza, privlačen, hodi po sobi, si zamišljeno mrmra Ne vem, če bo tole okej ... Ne ... Bolj pogumno ... Ampak, kako točno naj jim to povem ... Bolj pogumno, ja ... Odločno stopi do table, nanji napiše v alinejah:*

- POGUM
- DRZNOST
- ODLOČNOST
- POMOČ

Se zamisli, in doda:

- NE ZAKRIVAMO SI OČI PRED REALNOSTJO!!!

Stopi par korakov nazaj, si ogleduje tablo, končno pokima. Okej. Dajmo še enkrat. Se odkrha, prične spet hoditi po pisarni Dragi investitorji! *Zamrmra* Pa kaj jaz govorim, kot da smo na TV-ju ... *Glasneje, odločno* Gospodje. Mi ne pristajamo na ustaljene vzorce. Mi se zavedamo, da lahko svet spreminjamo le tako, da smo drugačni. Nekonvencionalni. Da si ne zakrivamo oči pred ... *Tišje* Ne ... *Na glas* Da si upamo resnici pogledati v oči. *Pomenljiv premor* Splošno dejstvo je, da videz v naši družbi je pomemben. Videz je zelo pomemben. Videz je v bistvu bistvenega pomena *Tišje* V bistvu bistvenega pomena? *Glasneje* Videz je bistvenega pomena. Zakaj? Ker je vizualna zaznava drugega človeka tisto, kar naši možgani najprej sprocesirajo. Pa če nam je to všeč ali ne. Notranja lepota ... Seveda. Tudi to nekaj šteje. Ampak, če je že prvi vtis negativen ... Študije so tu jasne. Devetdeset odstotkov našega mnenja o sočloveku si ustvarimo na podlagi prvega vtisa. In znanstveno dokazano je, da so lepi ljudje v življenju bistveno bolj uspešni kot tisti ... manj lepi. *Pavza* Ampak! Geni niso smrtna obsodba. Ne. V sodobni družbi hvala bogu obstajajo tudi sodobne rešitve. *Pavza* Toda. Kje se zatika? Kje je ozko grlo? *Pavza* Ozko grlo je v tem, da v vsej tej poplavi informacij, poplavi lepotnih gurujev, strokovnjakov, tudi, oprostite moji direktnosti, tudi nakladačev in nategunov, ki propagirajo svoje neumnosti samo zato, da zaslužijo na plečih ubogih, no, ob vsem tem navalu takšnih in drugačnih nesmislov človek ne ve, kje bo, kot se temu reče, dobil največ vredosti za svojo investicijo. Ker, vsi vemo, da v trenutnih razmerah žepi potrošnikov niso brez dna. *Pavza* In tako se pojavi potreba po sprejetju kritične odločitve. Si je smiselno naprej dati presaditi lase? Morda iti na liposukcijo? Celulitni tretma? Lasersko odstranjevanje dlak? Estetski popravki? Je dovolj nemedicinska intervencija, na primer telovadba? Če da, kaj ojačati? Kardio? Moč? *Pavza*. Vidite. Možnosti je tu neskončno. In tu vstopimo mi. *Pavza*. Vem. Slon v pisarni. *Se odobravajoče nasmehne, reče tišje* Slon v pisarni. Ta je dobra. *Glasneje* Slon v pisarni. Tuji ... predvsem ameriški mediji ... nam niso preveč naklonjeni. Ampak! O vsakem inovatorju so naprej tako pisali. Poglejte Muska. Ima pet partnerk! Pa petnajst otrok! En kup fovšije. Naj jih ima! Saj smo v sodobnem svetu! Če si jih lahko privoščiš ... Skratka. Nažigajo čez nas, ker pač čez lužo sovražijo Evropejce. Če si pa še bivši komunist, je pa to sploh problem. *Pavza* Ampak, mi se ne damo. Mi verjamemo v svojo vizijo. Vizijo pomagati sočloveku. Pomagati tistim, ki jih je narava obdarila manj darežljivo kot druge. *Pavza* In pri izvajanju tega poslanstva nas ne bo ustavila nobena kritika. Biblija pravi: 'Od tistega, ki mu je bilo veliko dano, bo tudi veliko zahtevano.' In od nas je zahtevano, da se ne uklonimo. *Premolkne, zapre oči, globoko vzdihne in izdihne*. Dobro. Še en slon v pisarni. Zaradi vseh teh natolcevanj se je akvizicija novih uporabnikov nekoliko upočasnila. Če sem povsem odkrit – in zavedati se morate, da dam izredno veliko na odkritost! – če sem povsem odkrit, vam moram povedati, da je število uporabnikov po neverjetno hitri rasti v zadnjih dveh mesecih za malenkost upadlo. Ampak za to imamo rešitev! Dve rešitvi. Prvič. Izkoristiti moramo tale prostor v tujih medijih, ki se nam zdaj odpira. In sicer z odločnim protinapadom. In kaj je najboljši protinapad? Najboljši protinapad so argumenti. Dejstvo, da izboljšujemo življenjski standard naših uporabnikov. In to naše sporočilo mora biti slišano jasno in glasno! *Pavza* In druga rešitev? Izkoristiti moramo neverjetno moč umetne inteligence. Prav zdaj pripravljamo posebno funkcionalnost ...

Vrata v pisarno s sunkovito odprejo. Vstopi ŠEF, moški DIREKTORJEVIH let, izgleda slabo, skurjeno, kar naprej smrka. Pod nosom je nekoliko bel.

ŠEF Nastopaš?

DIREKTOR A tudi potrkati ne znaš več? ŠEF se posme hne, se usede za konferenčno mizo, da noge nanjo. DIREKTOR ga nejevoljno opazuje. A si bil na kosilu?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ŠEF Zakaj te pa to zanima?

DIREKTOR A si jedel krofe?

ŠEF Krofe? Kakšne krofe? Nisem jedel krofov. Zakaj bi jedel krofe?

DIREKTOR Ker si bel pod nosom. Jaz sem včasih takole bel pod nosom, če jem krofe.

ŠEF Aja ... *Se začne hlastno brisati pod nosom* Ja, krofe so imeli. V bistvu ... ne. Neko ... neko pecivo so imeli. S sladkorjem na vrhu ... ja.

DIREKTOR Kje pa?

ŠEF V menzi ... Tu spodaj.

DIREKTOR Super. Ker je meni tudi zapasalo nekaj sladkega. Pa si bom šel potem še jaz po eno tole pecivo.

ŠEF Ha? Ne vem, če jih bodo še imeli.

DIREKTOR Kako to? A si vzel zadnji kos?

ŠEF Ha? Ne ravno zadnjega. Ampak skoraj zadnjega. Verjetno jih potem ne bo več.

DIREKTOR Kakšna škoda, da jih potem ne bo več.

ŠEF *skomigne z rameni*

DIREKTOR *strmi vanj, nato se nagne naprej proti ŠEFU, da roke na mizo* Poslušaj. A ti misliš, da nam bo kdo dal tistih dvajset milijonov, če boš ti tak hodil okoli? Pa ne samo, da si ... A ne snifate tega sranja s špegla? A si ga ne moreš potem še malo dvigniti pa se pogledati v njega?

ŠEF Pa daj ne seri no. To je samo včasih. Ko je veliko za delati.

DIREKTOR Nisem ti jaz tvoja mama. Ampak, a bi se rad še ti gledal v kakšnem cajtngu? Pa da zraven piše, da nas vodijo zadrogirani idioti?

ŠEF Pa dobro, no ...

DIREKTOR Kaj?

ŠEF *sarkastično* Vzeto na znanje.

DIREKTOR *nekaj trenutkov strmi v ŠEFA, nato zavzdihne, reče* Spravi to pod kontrolo. *Stopi so svoje mize, vzame laptop, ga nese s seboj do konferenčne mize in se usede nasproti ŠEFU.* V glavnem. *Gleda v laptop.* Evo. Rezultati za zadnji mesec. *zavzdihne* Še petnajst posto smo šli dol. In to na deset posto minusa od prejšnjega ... To ni dobro. To res ni dobro.

ŠEF *Skomigne z rameni*

DIREKTOR Kaj? Ne boš nič rekel?

ŠEF To je tvoj rajon.

DIREKTOR Kaj je moj rajon?

ŠEF Userji.

DIREKTOR Poslušaj. A veš, kaj je to power distance?

ŠEF Ja, ja. Ni mi treba spet o tem.

DIREKTOR No, in?

ŠEF Kaj, in?

DIREKTOR Mislim ... Kot da ni tretjina tvojega. *Pavza* V glavnem. Jaz bi šel zdaj ven z dvema zadevama. Najprej medijska ofenziva. To je moj del. Drugo je pa AI. Kje smo tu?

ŠEF Zdaj se premika.

DIREKTOR Kje se premika?

ŠEF Pri primerjavi obraza.

DIREKTOR A ste potem uspeli ... rešiti tiste tehnične zadeve? Pri aplikaciji umetne inteligence?

ŠEF Aha.

DIREKTOR Okej ... In, kje smo torej zdaj?

ŠEF *zavzdihne* Saj je že narejeno. Samo reci, pa damo v produkcijo.

DIREKTOR A mi nisi mogel takoj tega povedati?

ŠEF Pa daj, ne se toliko razburjati. Škodi zdravju.

DIREKTOR A da to škodi zdravju? Mislim, ... *Se skloni naprej* A misliš, da se bo kdo prikazal na pitchu, če nam ne uspe obrniti trenda pri uporabnikih?

ŠEF Pojma nimam.

DIREKTOR ... Poslušaj. *Pavza* A pa ti ... A ti sploh verjameš v to, kar mi delamo? Verjameš v našo vizijo? Verjameš v naš produkt?

ŠEF Zakaj ne bi verjel?

DIREKTOR Meni vedno bolj izgleda, kot da ti za vse skupaj dol visi.

ŠEF Ja. Verjamem v našo misijo. In v naš produkt. Dokler nosi keš. In to, da nosi keš, ni moja skrb. *Smrkne* Jaz imam zdaj druge probleme.

DIREKTOR Aja? Druge probleme? Kaj pa so ti tvoji drugi problemi? *ŠEF smrkne* No, razen očitnih.

ŠEF Tole z AI smo še zrihtali. Ampak zdaj mi hočeta spet dva iti.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIREKTOR Ja pa kako? A ne delate na bleeding edge tehnologiji? A ni to neka huda motivacija za programerje? Pa te opcije talamo okoli, kot da smo božiček.

ŠEF Firm, ki delajo na novih tehnologijah pri umetni inteligenci je zdaj kolikor hočeš. Pa tam tudi dajejo deleže. Zdaj je treba ponuditi neka ekstra *S palcem podrgne po sredincu*. Jamrajo mi, da jim je šla gor najemnina ...

DIREKTOR *Frustrirano zavzdihne* Danes bi imeli vsi vse takoj. Mislim ... koliko ljudi ima danes takšno šanso, kot jim jo mi dajemo?

ŠEF Meni tega ni treba razlagati. *DIREKTOR spet zafrustrirano zavzdihne*. Kaj pa tvoji prodajni geniji? A oni se pa niso mogli nič spomniti v zadnjih dveh mesecih? Mogoče bi moral pa tam malo porezati.

DIREKTOR *prhne skozi nos*. Jaz bi že rezal. In začel bi pri glavi. Ampak ... Zaenkrat to ni opcija.

ŠEF Kako ni opcija? Zakaj ne bi bila to opcija?

DIREKTOR Vodjo za razvoj strategije prodaje sem zaposlil tri mesece nazaj. In če ga zdaj že odrežem ...

ŠEF A nismo start-up? Hitra odzivnost pa to? A ni to plus?

DIREKTOR No, načeloma je ...

ŠEF No?

DIREKTOR Ampak ... tukaj je še en drug problem ...

ŠEF Ja?

DIREKTOR Dajva reči ... da mi je bilo takrat ... toplo priporočeno ... da naj ga zaposlim.

ŠEF Toplo ti je bilo priporočeno? Kdo pa ti je to toplo priporočil ...?

DIREKTOR Kdo? Kaj misliš, kdo? *Pavza* Baje naš vodja za razvoj strategije prodaje hodi z neko žensko, ki je neka hčerka ali nečakinja ali kaj jaz vem kaj od direktorja tistega našega sklada zasebnega kapitala ... A veš, tistega, v katerega je zdej vložila denar tudi pokojninska zavarovalnica ... A veš koliko je to denarja? Petdeset, šestdeset milijonov so sigurno dali v ta sklad. Da se jih reinvestira dalje. In ta direktor bo tudi na pitchu. *Pavza* In zakaj ne bi tudi mi ... pomagali z našim uspehom oplemenititi denarja bodočih upokojencev?

ŠEF Tega pa mi nisi povedal. Glede tvojega vodje.

DIREKTOR Mah, pri takih stvareh ... Manj ljudi, kot ve za to, bolje je. Zato ker ... če bo ta človek vložil denar v nas ... potem bodo tudi drugi vložili denar v nas.

ŠEF Ampak jaz nisem kar eni ljudje.

DIREKTOR Jebiga. Sori. Evo, zdaj veš. *Pavza* Saj se ga lahko po pitchu znebimo. *Pavza*. Glej. Dajva se takole zmeniti. Jaz bom do konca tedna začel prioritarno rihtati tole z mediji. Bom poklical tisto PR

agencijo v Boston da mi zrihrajjo intervjuje. Vi pa takoj launcnhite ta AI z obrazom. Da bova že do vikenda videla učinek tega. Pa se potem dobiva v soboto pa se skoordinirava za naprej.

ŠEF Dajva raje v ponedeljek.

DIREKTOR Ne, dajva se kar v soboto. Zdaj morava stisniti.

ŠEF Jaz ne morem v soboto.

DIREKTOR Poslušaj. Kaj če dobimo pitch naslednji teden? *Pavza* Meni je zdajle dragocen vsak dan.

ŠEF Ne morem v soboto.

DIREKTOR Glej. Zdaj te imam pa počasi res dosti. A si ti res želiš, da mi propademo?

ŠEF Sobota ne gre.

DIREKTOR *jeza se mu sprevrča v nemoč* Pa dobro ... Zakaj pa je ravno ta sobota problem?

ŠEF *je za trenutek tiho, smrkne, reče tišje* To soboto imam jaz sina.

DIREKTOR Ne slišim te ...

ŠEF Prvi in tretji vikend v mesecu imam jaz svojega sina.

DIREKTOR *zmedeno gleda v ŠEFA, nato dojame, reče* Aja ... *Se zazre v monitor od laptopa pred seboj, ŠEF molči.* DIREKTOR *dvigne pogled poskuša zveneti razumevajoče* Glej. Razumem tvojo situacijo. Lahko si mislim, da ti je preživljanje časa s tvojim sinom zelo pomembno. *Pavza* Ampak ... pozicije, ki jih midva zasedava ... Glej. *Se nagne nekoliko naprej proti ŠEFU* Takšne pozicije s sabo prinašajo tudi določeno odgovornost ... odgovornost do širše družbe. Midva dajeva ljudem delo. Midva jim izplačujeva plače. Midva sva odgovorna do naših zaposlenih ... In soodgovorna sva za tudi to, da naša družba, naša država gospodarsko prosperira ... *Pavza* In za to je treba včasih sprejeti tudi določene ... žrtve.

ŠEF *Nejeverno gleda v DIREKTORJA, nato se prične krohotali.* Prišparaj ti take govore za tisti tvoj Rotary klub.

DIREKTOR Kakšen Rotary klub? A veš, kdo je v Rotary klubu? Tam je že vse fosilizirano ...

ŠEF Potem pa za tisto tvojo zbornico. Ali kaj jaz vem, kam že ti hodiš.

DIREKTOR *po nekaj trenutkih* Saj konec koncev delaš tudi za dobro svojega sina.

ŠEF Ja. Če mu ne bo moja bivša do konca sprala možganov.

DIREKTOR *po nekaj trenutkih* A sva potem zmenjena za soboto?

ŠEF *Nekaj trenutkov molči.* Poskušaj. Našel sem kandidatko za tajnico.

DIREKTOR Kandidatko za tajnico? Kako to misliš?

ŠEF Za tisti razpis, ki ga imamo zunaj.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIREKTOR Dobro. Naj se prijavi ... Pa bomo videli.

ŠEF Jaz sem našel tako kandidatko ... ki je primerna za takojšnjo zaposlitev.

DIREKTOR Kako to misliš?

ŠEF Ja, bo prišla sem, pa ji daj pogodbo. *Pavza* Enkrat ta teden.

DIREKTOR *Je nekaj trenutkov začuden.* Tako pa to ne bo šlo. Naj se prijavi, pa bomo videli. Pa tudi ... zaposlovali bomo šele po pitchu.

ŠEF *Vstane, se obrne, prične hoditi proti vratom, nato se pred vrati nenadoma obrne, pogleda DIREKTORJA* Kaj, če bi ti v soboto zraven poklical še tega tvojega vodjo ... za razvoj strategije prodaje? *pavza* Da vidim, kaj ima fant za pokazati. *Se obrne in odide iz pisarne.*

DIREKTOR *še obsedi, strmi za ŠEFOM.* *Nato zmaje z glavo vstane, zapre oči, globoko vdihne, izdihne, odpre oči.* Dobro. Gremo še enkrat. *Vstane, se odkrha.* Gospodje. Mi ne pristajamo na ustaljene vzorce. Mi se zavedamo, da lahko svet spreminjamo le tako, da smo drugačni ...

Tretji prizor

V pisarni VODJE. VODJA spet sedi za mizo, besno tipka. Brez trkanja burno vstopi ŠEF, nosi krožnik s pomfrijem, pribor, nekaj vrečk kečapa in majoneze in pločevniko z energetsko pijačo. VODJA neha tipkati in začudeno gleda ŠEFA. ŠEF se usede na lesen stol, si ga primakne k mizi, odloži vse na mizo, se usede in ponudi roko VODJI.

ŠEF Kje si stari? *VODJA trenutek omahuje, nato mu začudeno stisne roko.* Daj mi povej. Kako ti je kaj vseč pri nas? Ni slabo, a? Izzivov polno delo, ali kako že pravite vi ... prodajni geniji *se zahahlja.*

VODJA Dobro ... Dobro je. Nimam se kaj za pritoževati.

ŠEF *Se na hitro ozre okoli sebe* Koliko pa nas je tukaj? *Se zareži* Ma ne me vikati, stari! *Pavza* Zdajle sva se z direktorjem malo pogovarjala o tebi. Pa sem prišel pogledat, kako ti kaj gre. Če je vse okej. *Pavza* Če ti firma daje vse pogoje za ... tvoj uspeh. *Naredi požirek energijske pijače. prime vrečko s ketchupom, jo z zobmi odpre in prične stiskati vsebino na pomfri.* *VODJA ga začudeno gleda.*

VODJA *Končno* Vse ... Vse je okej.

ŠEF *Prime vrečko z majonezo, jo odpre z zobmi in stisne vsebino na krožnik.* *Pokaže na krožnik?* Boš?

VODJA Ne ... Ne, hvala.

ŠEF *Vzame v roke nekaj pomfrijev in si jih zbaše v usta.* Ne zdiš se mi ravno najbolj suveren, stari.

VODJA Kaj ... Prosim?

ŠEF S tem tvojim odgovorom. Da je vse okej. *VODJA strmi v ŠEFA, ne ve, kaj bi odgovoril. Ampak ni panike. Zdajle smo dali v produkcijo AI obraza. Saj veš, kaj je to?*

VODJA Vem ja ...

ŠEF Super. *Spet da nekaj pomfrijev v usta. Evo, to bi ti moralo pripeljati nove userje. Odpije še en požirek energijske pijače. Na čem pa zdaj delaš?*

VODJA Zdaj? Misliš, ta trenutek?

ŠEF Ja.

VODJA *Trenutek okleva, zavzdihne. Odgovarjam na forumih.*

ŠEF Odgovarjaš na forumih? *Si zbaše še par pomfrijev v usta, malo prežveči, potem še z napol polnimi usti z zobmi odpre novo vrečko majoneze in si jo da na pomfri.*

VODJA Ja. Zdaj se pojavlja vedno več ... no, ne preveč pozitivnih odzivov na našo aplikacijo ... In jim odgovarjam ... *Pavza* Ker ni dobro, da pustiš, da ljudje ... širijo neresnice. Da postanejo zadeve viralne.

ŠEF In? Kako ti gre?

VODJA No ... Lahko bi bilo bolje. *Pomolči, ŠEF ga molče gleda, si da v usta še nekaj pomfrijev in žveči.* Odkrito rečeno bi za to rabili piar. Jaz lahko odgovarjam ... ampak jaz nisem profesionalac za te zadeve ... *Pavza* Pa tudi ... zaradi tega nimam časa za dejansko razvijanje strategije ...

ŠEF *še nekaj trenutkov motri VODJO, VODJI je zmeraj bolj neprijetno. Poslušaj. A veš, kaj je to power distance?*

VODJA ... Ne?

ŠEF Power distance je zadeva, ki je v naši državi problem. Velik problem. Power distance ... to so se v Ameriki spomnili. Odnos do avtoritete. V Ameriki ... tam vsi delajo za vse. Tam ne rečejo: 'rabimo piar.' A-a. Imaš problem? Reši ga. *Popije požirek pijače.* Pri nas je pa to drugače. Pri nas samo čakamo, da bodo tisti nad nami vse zrihtali. Kot, da smo še kar pod ta rdečimi. A-a. Treba je aktivno prispevati. *Pavza* Pa biti neposreden eden do drugega. Brez okolišenja. Tako, kot v Ameriki. *Pavza* A razumeš? *Si zbaše v usta še par pomfrijev. S polnimi usti.*

VODJA Ja ... Ampak ... Razumem.

ŠEF *preudarno, resno pokima. Dobro. Zato ker mora biti nekdo s tvojo plačo drugim za zgled. Nato se nenadoma zasmeji, se skloni nad mizo in VODJO lopne po rami. Pri tem se s srajco dotakne ketchup na pomfriju in si jo umaže. Ko se usede nazaj, to opazi. Pizda no. Si briše srajco s prstom, ki si ga nato da v usta. Se zazre v VODJO in odpije požirek pijače. Saj ni treba biti tako resen. Ker, razumeš, če je človek resen, potem tole se s prstom potrka po sencah ne generira idej. Iz žepa vzame mobilni telefon, klika po njem. Glej, kam hodim jaz, ko me zdrma služba. Obrne ekran proti VODJI. VODJA začudeno pogleda vanj, potem mu postane nelagodno. Dobre ritke, a? Tele še ne bodo tako hitro naše stranke. Obrne mobilni telefon proti sebi. Razen tele ta stare na levi, tale bi se lahko malo popravila. Si zbaše še par pomfrijev v usta, nekaj trenutkov zamišljeno žveči. Ampak, da ne boš mislil. Ni lahko ... takole uživati.*

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

Te ženskice so zvite. Takoj vedo, koliko je ura. *Oponaša ženski glas: 'A vi ste na novo? Kar pridite naprej, k meni! Da boste lažje spremljali!' Popije požirek energijske pijače Ampak veš, kako sem se znašel? Sem se lomil tam spredaj, evo, tkole ... ŠEF vstane, stopi na eno nogo, drugo dvigne v vodoravni položaj roke stegne pred sabo, se začne majati in smejati samemu sebi, takole, in potem sem jim rekel, da grem nazaj, ob steno, da se lahko primem ... z nasmehom gleda v VODJO.*

VODJA *končno* Aha ...

ŠEF *Se spet usede* Treba je znati odreagirati na situacijo. Če človek zna odreagirati na situacijo ... Pa če je sproščen tu notri *se spet potrka s prstom po sencah* potem se rešitve vedno najdejo. *Pavza* Ker glej. Zdajle bomo rabili tvoj input. *Pavza* Ampak ti bom malo pomagal. Danes bomo dali ven primerjavo obraza. A veš, kaj je to?

VODJA Ja ... si že .. rekel ...

ŠEF *Vstane, ga spet potreplja po rami, se spet umaže na pomfriju* Pa pizda no! *Se spet obriše s prstom, si ga da v usta, nato si zbaše par pomfrijev v usta in jih plune nazaj ven.* Tole je že vse mrzlo. *Prime energijsko pijačo on jo izpije na dušek.* V glavnem, evo, s tem ti bom malo pomagal. Ampak, zdaj se boš moral tudi ti izkazati. *Strmi v VODJO.*

VODJA Vem ... Se zavedam tega.

ŠEF Dobro. *Sunkovito vstane, pograbi pladenj, s tem po pomoti podrsa po CeVeju od TAJNICE, da CeVe zleti na tja. ŠEF pogleda v list na tleh. Odloži pladenj, vzame v roke CeVe, na vrhu katerega je majhna fotografija obraza TAJNICE.* Kdo pa je to na fotki?

VODJA Kdo...? ŠEF *obrne fotografijo proti VODJI* Heh ... Danes je bila tu ... Ta ženska je prišla na razgovor. Za službo. Za ... pomočnico vodje pisarne. Baje imamo zunaj nek razpis ...

ŠEF Ja, ampak ... Kako to misliš, da je prišla na razgovor? Saj še nismo klicali na razgovore.

VODJA Ja, kar prikazala se je. Sama od sebe. Želela je vedeti ... No, če ima kaj šans, da dobi to službo. Ker ima neke .. finančne probleme ... Mah, bizarna zgodba. Škoda besed.

ŠEF *zamišljeno* A kar tako je prišla? Da bi ... skočila prek vrste? Heh. *Spet pogleda v CeVe.* Dobro izgleda. A je postavica tudi ... podobne kvalitete kot facica?

VODJA *nelagodno* Aaa Kaj ...?

ŠEF A je bajsa spodaj? Ker stari, ti obrazi ... bajse imajo dostikrat lep obraz. Obraz lahko vara. Moraš paziti, ko gledaš fotke.

VODJA *nelagodno* No ... ni ... močna.

ŠEF Hm. *Pavza* Škoda, da nima šans. *Nato nekaj trenutkov razmišlja, nato se usede nazaj, porine pladenj na stran in se nagne proti VODJI* Med nama. *Pavza* Zadnjič, v petek, sem bil zunaj, in spoznam enega tipa, ki ima dileršip, a veš, tistega dol ob obvoznici, s ta hudimi makinami. Pa mi je rekel, da se hoče za čez dan znebiti žene. V petek zvečer se je lahko znebi, hehe. Čez dan mu pa sveti po salonu. Pa sva se zmenila, da jo inštaliram semle, za tajnico ... On mi bo pa posojal makine. Za na jogo. *Motri VODJO.* Vidiš. Takole je treba izkoristiti šanso. Ker stari. Nismo mi več v starih časih, rože, © Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

pa to ... Ma to je za klošarje! Zdaj so tipice bolj pametne, zdaj morajo takoj vedeti, kakšen je dil. *Se zamisli* Pa če prideš s kolegom ... se prej zmeščajo ... Saj je glupo, saj vsi vemo kaj se gremo, ampak vseeno ... Stari. Kaj če bi šel ti enkrat z mano na jogo? A?

VODJA *se nelagodno zahahlja* To pa mislim, da mi moja ne bi pustila.

ŠEF A sta poročena?

VODJA Ne ... Ne še.

ŠEF *Ga spet lopne po rami* Pa sej do poroke itak ne šteje! *Pavza.* Glej. Ti si odpreš en nov račun na banki, evo, zdaj imaš tiste nemške, ga odpreš na telefonu, v pol ure. Pa boš imel črni fond. Za hotele. Pa bom zrihtal, da ti nakažemo nekaj keša od nadur kar tja. Če ti tvoja slučajno kaj vohlja po računih. Pa ji rečeš, da moraš ob torkih malo potegniti. Pa ob četrkih tudi, hehe. Simpl ko pasulj.

VODJA *Nelgodno* Hehe ... Ne vem, če je to ...ravno zame ...

ŠEF Čakaj še malo ... Nikoli ne reci nikoli. *Se spet zazre v CeVe.* Ampak res ne izgleda slabo ... Pa praviš, da nujno rabi službo ...? *Še nekaj trenutkov razmišlja spet vstane, prime za pladenj.* Ajde stari. *Se obrne, prične s pladnjem in CeVejem hoditi proti izhodu. Pred vrati se obrne.* Pa spucaj si soboto. Te bomo rabili tukaj.

VODJA To soboto? To pa ne vem, če bom ... ŠEF *ga ne posluša, odpre vrata, odide.* VODJA *gleda za njim, nato zavzdihne in se spet zatopi v delo.*

Četrty prizor

Pri VODJI doma. Na steni je koledar tekočega leta z motivi jadrnic, ob steni kavč. Vodja sedi za jedilno mizo v dnevni sobi, zatopljen je v laptop. Vstopi ZAROČENKA, lepa ženska, pozna dvajseta, v poslovnem kostimu, s torbico in podlogo za jogo pod pazduho. ZAROČENKA postavi podlogo ob kavč, se zruši nanj.

ZAROČENKA Uhh. Komaj mi je ratalo ujeti HIIT (*izgovori se kot beseda 'hit'*) Zdaj sem pa čist hin. *Nekaj trenutkov strmi pred sebe, nato pobrska po torbici in vzame v roke mobilni telefon.* A si nekaj naročiva? VODJA *tipka v računalnik.* ZAROČENKA *gleda v mobilni telefon.* A bi ... Nekaj azijskega bi. Ampak ne vem, a bi suši a bi tajsko ... Kaj bi ti?

VODJA *Še bulji v monitor* Ha?

ZAROČENKA Nekaj bi si naročila. Za jest. A ti bi kaj?

VODJA *Se končno obrne in jo pogleda* A nisva ta teden že dvakrat naročala? Zdaj naju pa to že kar dosti pride.

ZAROČENKA Meni se ne da kuhati zdaleje.

VODJA *spet v monitorju* Bom jaz, če malo počakaš ...

© Anže Voh Boštich

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAROČENKA Ne morem čakati. Danes so nas gnali, kot da so znoreli. *Pavza* Kaj boš ti?

VODJA *poudarjeno izdihne* Si bom jaz potem za sebe nekaj naredil.

ZAROČENKA Pa daj no. Zdaj bi pa res lahko počasi nehal gledati na vsak cent. Saj nisi več v ... javni upravi. *Ko VODJA ne odgovori* Kakor hočeš *se zatopi v mobitel*. Suši it is. *Pavza* A veš, da mi je nekdo na HIIT-u ponujal tristo tisoč za tole stanovanje? Sem mu rekla, da ni šans. Pri današnjih cenah? Tip živi petnajst let v preteklosti, hehe.

VODJA *Se končno obrne proti njej* Ti dostavljalci ... Kaj misliš, koliko kaj oni dobijo na uro?

ZAROČENKA Saj po mojem niso plačani na uro. Po dostavi so plačani. Če prav vem.

VODJA Ja, to vem ... Povprečno, sem mislil.

ZAROČENKA Kaj jaz vem. Pet evrov? Deset evrov? *Premišljuje* Bistveno več kot deset evrov po mojem da ni šans ...

VODJA Pa vsi so na espejih ... Ne sliši se mi ravno kot sanjska sužba.

ZAROČENKA To ni moj problem. Saj imamo prosti trg. Pa naj gredo delat nekaj drugega. *Vstane, stopi do VODJE, ga objame in poljubi na glavo*. Kaj delaš? Kako je bil tvoj dan?

VODJA *zavzdihne* Odgovarjam na forumih.

ZAROČENKA A spet?

VODJA Mah ... Zdaj je vsak dan huje. Odpíšeš enemu pa se pojavi pet novih. *Pavza* Namesto, da bi se ukvarjal s strategijo ...

ZAROČENKA *se mu usede na kolena in bere* 'This product is a shameless abomination of caring for other human beings, the end stage of a toxic self-help trend ...' *Pavva* Kaj pa napišeš takim?

VODJA Nekaj v smislu, da se mi iskreno trudimo pomagati ljudem, in če komu naš produkt ne ustreza, mu ga pač ni treba uporabljati ...

ZAROČENKA *Se zamisli* Napiši jim ... Takole jim napiši: Na žalost se moramo strinjati z vami, da je pojem samopomoči dandanes vse pogostejše zlorabljan, in prav zato je naša misija razviti produkt, ki bo potrošnikom vrnil upanje v to, da je nekomu resnično mar zanje.

VODJA Tole pa ni slabo ... *Jo poljubi* Saj jim pravim, da bi rabili piar, pa ... *Pavza, zavzdihne* Ampak, včasih ... *Pavza* Mislim, saj ideja je res genialna, da lahko uporabniki naložijo svoje fotografije in potem eden drugemu komentirajo, kaj naj ... izboljšajo na sebi. Da ne pustijo tem ... infuenserjem, da jim solijo pamet. Ampak ... ti komentarji zdaj ... Ne vem ... Precej ljudi tudi ni ne vem kako zadovoljnih z zadevo ...

ZAROČENKA Ja pa saj ti ... ultralevičarji se slej kot prej spravijo na vsakega, ki naredi kar koli uspešnega. Če je pa to še socialno omrežje ... Poglej, kaj delajo Zuckerbergu. Ali pa zdaj Musku. *Pavza* V bistvu je tu zadaj samo fovšija.

VODJA Ampak vseeno ... pa zdaj še mediji ... Vedno slabše je to ... javno mnenje.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAROČENKA Pha. Javno mnenje. Daj no. Kaj pa je to, javno mnenje? Vsak, ki ima pet minut časa, ga lahko ... Če pa ti lahko kdo to pove, ti pa lahko jaz to povem. *VODJA molči.* Poglej. Vi dajete ljudem ... Vi ljudem kažete pot. Potem je pa na njih, ali vas bodo upoštevali ali ne.

VODJA ... Ampak zdaj si želi vedno manj ljudi sodelovati ...

ZAROČENKA To je pa stvar marketinga! *pavza* Mislim ... kdo dela zdaj za start-up? Jaz ali ti? Pač, zdaj boste dobili tistih dvajset milijonov, šli boste all-in, zrihtali zadeve, spilili marketing, in potem, če na koncu vseeno ne bo ratalo, pač ne bo ratalo! Boste pa šli počet kaj drugega! *Vstane, se usede na kavč, se zatopi v mobitel.*

VODJA *Zavzdihne* Ampak vseeno ... Če zdaj pomislim, kako je tri mesece nazaj vse super izgledalo ... *Pavza* In danes sem ... recimo temu ... spoznal našega razvojnega direktorja.

ZAROČENKA *Zatopljena v mobitel* Recimo temu?

VODJA Ja. Prej nisem imel nekih stikov z njim. Razen na razgovoru. Ampak takrat mi je zgledal še normalen.

ZAROČENKA *Ne umakne pogleda z ekrana mobitela* Normalen?

VODJA Tip je ... Kako naj rečem ... Malo je poseben.

ZAROČENKA *zatopljena v mobitel* A niso vsi ti programerji malo posebni?

VODJA Hja, mogoče ... Ampak ne na tak način.

ZAROČENKA *pogleda VODJO* Na kak način pa je poseben?

VODJA *odmahne z roko* Ma, saj ni važno. *Pavza* Saj imaš prav. Nima smisla jamrati. *Pavza* Daj ... Zdaj smo dali ven eno novo zadevo. A se ti da sprobati? A še imaš profil pri nas?

ZAROČENKA *Klika po mobitelu* Imam ... čeprav nisem nič gledala ... *Klika po mobitelu* Hah, tule mi en svetuje naj si »uredim oprsje«. *Pavza* Pa trideset lajkov ima ... *skloni glavo, se pogleda v prsi, si prime eno z roko in nato drugo, nato pogleda spet nazaj v mobitel* A tole? Primerjava obraza?

VODJA Ja.

ZAROČENKA Kaj pa je to? *Pavza* A primerja tvoj obraz z drugimi ...?

VODJA Ja. Z vsemi ostalimi userji. Z umetno inteligenco.

ZAROČENKA Hah ... Da vidimo. *Pavza* Aha ... *Si dvigne mobitel vodoravno pred obraz, mobitel škljocne* Evo ... *Se zatopi v ekran.* Brada: osemdeseti odstotek. Lica: triinosemdeseti odstotek. Usta: devetinsedemdeseti odstotek. Čelo: devetinosemdeseti odstotek. Je po mami, hvala bogu. Čeprav, a vidiš, da se mi že delajo gubice ...? Oči, osemisedemdeseti odstotek. Nos: petinšestdeseti odstotek. *Pavza* Ali se ti zdi, da imam tako grd nos? *Se s prstom tipa po njem* Tule imam res rahlo izboklinico sicer ... *Pričakujoče gleda VODJO.*

VODJA *Jo gleda nazaj, kot da o nečem globoko razmišlja* Čakaj ... Kaj si rekla?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAROČENKA A imam res grd nos?

VODJA Ne, prej.

ZAROČENKA *malenkost užaljeno* Kdaj prej?

VODJA Prej ... Glede čela ... Gubice?

ZAROČENKA Ja, gubice se mi delajo. *Se s prsti podrgne po čelu.* Pač, zdaj se to začne.

VODJA *Se obrne stran, prične besno tipkati na laptop.*

ZAROČENKA Nisi mi odgovoril na moje vprašanje.

VODJA *V ekranu* Ha?

ZAROČENKA Nisi mi odgovoril na moje vprašanje. Glede nosu.

VODJA *V ekranu* Glede nosu ...? Nič ni narobe s tvojim nosom. *Še naprej tipka, klika* Zdaj sem dobil eno idejo ...

ZAROČENKA *Vzame iz torbice ogledalce, se ogleduje vanj* Zadnjič sem poslušala en podkast ... A veš, kaj so rekli? Da se privlačnost spolov obrne pri tridesetih. *Odloži ogledalo, gleda VODJO, ki še kar dela na laptopu.* Rekli so, da je ženska, dokler ni stara trideset, moški populaciji bolj privlačna kot moški, ki še ni trideset, za žensko populacijo. Ženska po tridesetem pa je moški populaciji manj privlačna, kot je moški po tridesetem privlačen ženski populaciji. *Obmolkne, strmi v VODJO.*

VODJA *Se končno obrne.* Ne razumem ... A hočeš reči ... Da imajo tipi rajši mlajše ženske? In ženske starejše tipe? Ali kaj?

ZAROČENKA No ... Ne samo to. Bajе, da začemo po tridesetem ženske izgubljati ... Čakaj, kako so rekli ... Da pričnemo drastično izgubljati svojo vrednost na seksualnem trgu.

VODJA *Mu uide kratek posmeh, ga hitro zaduši.* ZAROČENKA je prizadeta. VODJA vstane, stopi do ZAROČENKE, se usede poleg nje, jo objame in poljubi. ZAROČENKA se mu nasmehne. VODJA gre nazaj do laptopa, prične spet tipkati.

ZAROČENKA Ampak vseeno ... Meni se v zadnjem času vedno bolj zdi, kot da sem se znašla v nekem ... limbu ... Pa zdaj se moram še odločiti, če bom vzela tisto dubajsko zadevo ... Pavza Mislim ... a se ti ne zdi, da bi bilo fino, če bi se midva začela malo bolj ... konstruktivno ... pogovarjati o najini prihodnosti? Saj še niti ... datuma za poroko nisva določila.

VODJA *Se obrne, jo pogleda.* Čakaj, da bomo imeli predstavitev investitorjem. Pa bova potem o tem. ZAROČENKA molči Zdajle je vse tako negotovo ... čez par tednov sem lahko brez službe.

ZAROČENKA Pa saj lahko moji ... VODJA jo nejevoljno pogleda Okej. Edino ... Če sprejemem zdaj to dubajsko zadevo, potem bom morala tudi jaz kar naprej letati sem pa tja, in potem bo vse skupaj še bolj ... negotovo. Pavza Ampak okej, dajva počakati do pitcha. Toliko še lahko zavlačujem z odgovorom.

VODJA *pokima, se obrne nazaj v monitor.* Pozvoni.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAROČENKA A so že tu? To pa je brzina. *Vstane s kavča, gre proti vratom*

VODJA *Se obrne.* Aja ... Da ne pozabim. *Pavza* Oprosti, ampak ... V soboto ne bom mogel iti k tvojim na kosilo.

ZAROČENKA *Se obrne k VODJI* Zakaj ne?

VODJA Imam en sestanek ... Važno je. Moram predstaviti svoje ideje za nadaljnjo rast ... In ... No, zadeva je taka, da tega ne morem odpovedati.

ZAROČENKA Kdaj pa imaš sestanek?

VODJA Zjutraj. Ampak pri nas nikoli ne veš, koliko časa znajo trajati take zadeve.

ZAROČENKA *zavzdihne* Spet jih bom poslušala. 'A pa vi mladi pa samo delate? Kdaj boste pa ...' *Pavza* Okej. Jima bom rekla. *Pavza* Ti naši tastari pač ne morejo razumeti. Mislijo, da smo še kar v devetdesetih. Da samo odpreš eno firmo, pa bo keš kar šprical.

VODJA Saj mi je hudo. Pa glede na to, da imaš okroglo ...

ZAROČENKA *Se zasmije* Saj, mogoče je pa bolje, da ne praznujem toliko na veliko. Saj gre po tridesetem baje vse samo še na slabše. *VODJA se posmehne.* *Spet zazvoni.* Že grem! *Odide iz sobe,* *VODJA nekaj trenutkov strmi za njo, nato se spet obrne v laptop in nadaljuje z delom.*

DRUGO DEJANJE

Prvi prizor

V pisarni DIREKTORJA. DIREKTOR sedi za svojo mizo, s podočnjaki, vidi se mu, da je bil v pisarni celo noč, se pogovarja po telefonu, na mizi ob sebi ima zviti časopis in termovko. Med pogovorom v pisarno vstopi VODJA.

DIREKTOR Let me just ... *pavza* Let me just explain to you ... *pavza* No. We are trying ... *pavza* No. We are trying to help people. *Pavza* Yes *pavza* How do you mean ... hurting themselves? *Pavza* Because of us? Come on. That's ridiculous ... *pavza* Yeah, let me just ... *pavza* If you would just listen to me for a second ... *pavza* Yes, what I am trying to explain to you is that ... *pavza*. Okay. But, if I may just ... *pavza* Ok. You'll see what you can do. Ok. *Pavza* Yes, i understand. You have to go to sleep now. But if i could just have a moment of your ... *Pavza* Okay. Have a nice ... good night. *Zafrustrirano odloži telefon, se zagleda v vrata.*

VODJA ... Problemi?

DIREKTOR *Pogleda VODJO, pomigne proti konferenčni mizi. Usedi se. VODJA uboga. DIREKTOR iz žepa potegne mobilni telefon, pogleda vanj* Pa kje je zdaj ta ...

ŠEF *zasliši se njegov glas z druge strani zaprtih vrat* Tule je pa pisarna našega velikega voditelja ... Kar pridi, kar pridi, da te predstavim! ŠEF *odpre vrata stopi na stran, da da prostor TAJNICI.* Gospoda. Dovolita mi, da vama predstavim našo novo pomočnico vodje pisarne. DIREKTOR *vstane. VODJA in DIREKTOR začudeno buljita zdaj v TAJNICO zdaj v ŠEFA.*

TAJNICA *Stopi do direktorja, mu ponudi roko* Jaz bi vam res rada povedala, da sem vam resnično nadvse hvaležna, da ste mi dali to priložnost ... *Pavza* Pa tudi za nadvse ... darežljivo ponudbo, ki ste mi jo dali ...

DIREKTOR *Ignorira TAJNICO, ji prekine, zapiči pogled v ŠEF* Kaj je zdaj to?

ŠEF Kako, kaj je zdaj to? A ti nisem ravno povedal, kaj je zdaj to? To je naša nova pomočnica vodje pisarne. DIREKTOR *ignorira TAJNICO, gleda v ŠEFA.* In da bosta vedela: mi vsi bi se lahko kaj naučili iz njene delovne vneme *Odobravajoče pogleda TAJNICO.* Včeraj sva imela razgovor, in gospodična je bila pripravljena začeti takoj. V soboto. *Pavza* A bosta kavo? TAJNICI A bi te lahko prosil ... Tule, čez cesto je lokal ...

TAJNICA *Seveda ... z veseljem ...* Boste vsi?

DIREKTOR ŠEFU *Poslušaj.* Pa kaj se ti greš?

TAJNICA *Je zbegana.* Končno A je ... kaj narobe?

ŠEF Ne ne, nič ni narobe. Kaj naj bi bilo narobe? VODJI *Ti boš kavo?*

VODJA *pogleda DIREKTORJA in malenkost boječe odkima*. Ne, hvala, sem že pil ...

ŠEF Potem pa samo eno.

TAJNICA *negotovo* Aha ... Kakšno pa pijete?

ŠEF Aha. Zelo pomembna informacija. *DIREKTORJU in VODJI* Vidita, kako je pozorna? *TAJNICI* Črno. S štirimi vrečkami sladkorja, prosim. *TAJNICA pokima, se ozre po ostalih, ker nihče nič ne reče odide iz pisarne. DIREKTOR še strmi v ŠEFA, ŠEF kljubovalno v DIREKTORJA.*

DIREKTOR Pa kaj se ti greš?

ŠEF Kako to misliš, kaj se jaz grem?

DIREKTOR Ja ... a me ti zajebavaš, ali kaj?

ŠEF Zakaj bi te zajebaval?

DIREKTOR *zadržuje jezo* Zakaj si ... pripeljal to žensko s sabo?

ŠEF Ja, saj rabimo tajnico, ne?

DIREKTOR Ja pa ne moreš kar nekoga pripeljati ... *Besno strmi v ŠEFA*

ŠEF A nismo mi proti birokraciji? A ni za nas pomembna akcija? Jaz sem pač ... stopil v akcijo!

DIREKTOR *se nejeverno zahahlja* In kdo jo bo plačal?

ŠEF Saj je še na uvajanju.

DIREKTOR Kako, na uvajanju?

ŠEF Ja, na uvajanju. Uvavanja pa ja ni treba plačati.

DIREKTOR Aha ... *Nejeverno gleda* A pa ti veš ... *Pavza* Kdo pa je podpisal pogodbo z njo?

ŠEF ... Saj je ne rabi.

DIREKTOR Kako, je ne rabi?

ŠEF Ja ... Če je pa na uvajanju.

DIREKTOR ... A pa ti veš, da če pride sem nekdo, na uvajanje, kot ti praviš, brez pogodbe ... da je to delo na črno?

ŠEF ... Eh, daj, ne biti zdaj še ti cel birokratski ...

DIREKTOR In a ti veš, da če ji zdaj, ko si jo že privlekel sem ... če ji zdaj jaz ne dam pogodbe, da nas lahko stoži, da se bo kar kadilo?

ŠEF *skomigne z rameni*. Saj nisem edini, ki vleče ljudi sem ... *Pogleda VODJO*

VODJA ... Hm? Prosim?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIREKTOR *nejeverno strmi v ŠEFA, nato se končno nejeverno, cinično posmehne. Veš kaj. Okej. Ti si jo privlekel sem, in ti najdi denar zanjo. Iz budžeta za tvoj oddelek. Se usede nasproti VODJE in ŠEFA za konferenčno mizo. Skratka. Jaz sem se tudi danes celo noč pogovarjal z novinarji. Pavza Katastrofa. Sploh ne poslušajo. Gonijo tisto svojo agendo ... In zdaj so začeli še naši nažigati. Abruptno vstane, stopi do svoje mize, vzame časopis, se usede nazaj za konferenčno mizo nasproti VODJE in ŠEFA. Razgrne časopis pred sabo. Poslušajta tole ...*

ŠEF Čakaj ... A te zadeve še kar tiskajo na papirju ali kaj? A ni to na netu?

DIREKTOR Ja ... Verjetno je na netu.

ŠEF Kako, verjetno?

DIREKTOR Ne vem, če je na netu. Nisem preveril. ŠEF in VODJA ga začudeno gledata. Poskušam omejiti net ... Pa telefon ... Sem potem bolj produktiven. ŠEF in VODJA ga še kar začudeno gledata.

ŠEF zmedeno A tako ...

DIREKTOR V glavnem. Iz današnje izdaje. In pazita – sobotni cajtnigi so najbolj brani. Citiram: »Startup z ambicioznim imenom Za boljši jutri, ki se je po besedah vodilnih odločil, da bo zasledoval le interes naše države, našega gospodarstva, naših zaposlenih in naše družbe ter bo zato poskušal ključno investicijo za nadaljnje delovanje pridobiti izključno od domačih vlagateljev ...«

ŠEF Hvala bogu, da vsaj patriotizem še nekaj šteje.

DIREKTOR *Osorno pogleda ŠEFA* Ja, ampak potem zapiše tole: »Izključno od domačih vlagateljev, in je bil zato pri naših političnih voditeljih opevan kot ponos domovine, po navedbah naših virov podjetja v tujini tako ali tako noče nihče niti povohati ...«

VODJA Aja? Tega pa nisem ...

ŠEF *Ga prekine Mater*, kako lažejo.

DIREKTOR »Noče nihče niti povohati, se je zdaj, kot vse kaže, znašel v resnih težavah. Podatke o številu uporabnikov njihove aplikacije sicer skrivajo že dva meseca, interno pa se govori, da so ti precej upadli.«

ŠEF Heh ...

DIREKTOR *spet osorno pogleda ŠEFA* »Aplikacijo Brighter future, ki so jo ameriški tehnološki mediji označili za *Instagram za obupance, Premolkne, izpod oči pogleda VODJO in ŠEFA* obenem pestijo tudi drugačne težave, namreč, ti mediji vse bolj opozarjajo na njene negativne učinke na populacijo, prispevala naj bi celo k nekaj tragičnim ...« Bla, bla bla, tukaj nekaj naklada ... Na koncu pa ta udarec: »Vprašati se je treba, ali je prav, da v tej naši mali državici nekritično slavimo prav vsak uspeh naših vrlih podjetnikov ...« Ja, prav vrlih je napisala, punčara ...

ŠEF A nismo vrli? Jaz se imam čisto za vrlega. Ti? *Pogleda VODJO*

VODJA No ... Jaz ... Ja ... Verjetno ... *umolkne*

DIREKTOR Torej »da v tej naši mali državici nekritično slavimo prav vsak uspeh naših vrlih podjetnikov takoj, ko oznanijo, da so dobili kakšno novo investicijo, da se o njih piše po tujih medijih, da ustvarijo, kot sami pravijo, delovna mesta z visoko dodano vrednostjo ...« Sami pravijo? Mislim, tale nima pojma o ekonomiji, nič sami ne pravimo, to je ekonomsko dejstvo, da imamo delovna mesta z visoko dodano vrednostjo ... *zavzdihne*

ŠEF Da. *Pokima* Ekonomsko dejstvo.

DIREKTOR V glavnem, »delovna mesta z visoko dodano vrednostjo ali potencial za visoko rast, ne da bi se ob tem vprašali, kaj točno ti podjetniki sploh počnejo, kakšen je njihov produkt, in nenazadnje, kakšen vpliv bo ta imel na njegove uporabnike in na širšo družbo. Težava sicer ni lastna le tehnološkemu sektorju, nedavno je na primer neka študija pokazala, da več kot polovico proizvedenih alkoholnih pijač dejansko popijejo ljudje, ki imajo težave s prekomernim uživanjem alkohola ...« Dobro, tukaj gre potem v neko moraliziranje, ne vem, kaj hoče s tem doseči, primerjati naše stranke z alkoholiki ali kaj ... V glavnem ... *Zmajuje z glavo.*

ŠEF Kdo je to napisal?

DIREKTOR *Obrne časopis in ga podrsa pred ŠEFA.*

ŠEF *Gleda v časopis, vzame v roke svoj mobilni telefon. Aha. Agata ... Tipka v mobilni telefon. Posmehljivo prhne. Evo jo. Pokaže ekran VODJI, nato DIREKTORJU. Mula. Se spet zazre v ekran. Ampak dobro zgleda. Alter. Uhanček v nosu, roza laski. Pavza Take se mečejo za našimi developerji. Aktivistke, itak vse brez keša, in potem si najdejo enega takega, 'z visoko dodano vrednostjo,' da se ugnezdijo pri njem in potem zganjajo to svoje agitatorsko sranje ... Ne bi se čudil, če je prek enega našega dobila podatke o userjih ...*

VODJA Pa dobro, ni nujno ...

DIREKTOR *Ga prekine* Kakor koli ... Tole je problem. *Pavza* Mislim ... ne nehajo pa ne nehajo tolči po nas.

ŠEF Pa dobro, dajmo se ne preveč sekirati. Saj tega našega sranja itak noben ne bere.

DIREKTOR Kako, noben ne bere? A misliš, da so naši investitorji nepismeni? *Gleda v ŠEFA, ko ta ne odgovori* Pa veš, kdo še bere to naše sranje? Naš potencialni kader bere to naše sranje. In ta današnja mularija *s pogledom ošine VODJO* misli, da mora vsak dan lastnoročno rešiti svet ...

ŠEF Saj sem rekel, da bi rabili piar.

DIREKTOR Kaj? Kdaj si to rekel?

ŠEF *odmahne z roko.* DIREKTOR *vstane. Odprejo se vrata, vstopi TAJNICA s kavo.* DIREKTOR *zabode pogled vanjo.* TAJNICA *stopi do ŠEFA, mu da kavo.* Najlepša hvala, dragica.

TAJNICA Ni za kaj.

ŠEF *Nekaj trenutkov razmišlja, nato nagovori TAJNICO.* Ali bi nam hotela biti še malo v pomoč ...

TAJNICA Seveda.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ŠEF Kaj si ti misliš o našem produktu?

TAJNICA O ... vašem produktu?

ŠEF Ja.

TAJNICA *Ji je nelagodno, končno* Veste ... po pravici povedano ... ga še nisem zares uporabljala.

ŠEF Hja ... še nisi ciljna skupina. *Se ji koketno nasmehne. Nato se zresni.* Ampak vseeno. Daj si zdaj zunaj malo poglej našo aplikacijo. Da mi boš potem povedala tvoje mnenje. O ... uporabniški izkušnji, hehe.

TAJNICA *Ne preveč navdušeno. Seveda ... Ni problema. Pokima VODJI in DIREKTORJU in zapusti pisarno.*

DIREKTOR *pogleda ŠEFA.* A je nisi nič vprašal o našem produktu, preden si jo privlekel sem?

ŠEF Ni bilo potrebe. Je imela dovolj drugih ... pozitivnih atributov.

DIREKTOR *Ne more zadržati posmeha. V glavnem. Stopi do table, vzame, brisalec, pobriše napisano, vzame v roke pisalo* Dajmo. Ideje. Za nadaljnjo rast.

ŠEF Kaj pa je z analizo obraza?

DIREKTOR Kaj, kaj je z njo?

ŠEF Ja ... a smo dobili kaj novih userjev?

DIREKTOR Smo.

ŠEF Koliko pa?

DIREKTOR Nekaj smo jih dobili.

ŠEF ... Ja ...?

DIREKTOR Ampak smo jih v tem času nekaj tudi izgubili. *Pavza* Tako da bom jaz moral investitorjem predstaviti nove rešitve.

ŠEF Aha. A potem ta tvoj genialni načrt za dvajset milijonov ...

DIREKTOR *ga prekine, pogleda VODJO.* A ti si nam kaj pripravil?

VODJA *previdno pogleda ŠEFA, DIREKTORJA, se odkrha* Jaz sem preučil zadevo ... No, v glavnem ... *Živčno pobrska po žepu, vzame mobilni telefon iz njega, si ga položi na mizo, klika po njem* Torej ... Prvi predlog bi bil partnerstvo z igralci ... No, predvsem igralkami ... Zdaj, verjetno ne bomo dobili A-liste ... Ampak kakšne evropske ... regionalne ... Balkan bi bil mogoče bazen z veliko potenciala ... In potem bi lahko te igralke objavljale videe, kako uporabljajo naš app in se na podlagi tega odločijo ... za delo na sebi.

DIREKTOR A pa ti resno misliš, da bodo te tvoje igralke celemu svetu razlagale, kaj si popravljajo?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VODJA No ... To pa ja ni več tak tabu ...

DIREKTOR Igralke se ne popravljajo. Igralke ostanejo naravne. Se pač starajo bolj graciozno kot druge ženske *se cinično zahahlja*.

ŠEF Kaj pa pornese?

DIREKTOR Ha?

ŠEF Porno zvezde. Te pa tega res ne morejo skrivati. *Se navdušeno nagne naprej*. Nanovačimo par porno zvezd ... Damo reklame na spletne strani ... Lahko poiščemo tiste ... za ženske ... Ker ženske valda tudi porniče gledajo ... Še posebej te ta stare, štirideset plus, ki ne dobijo več redno tiča. To kažejo raziskave.

DIREKTOR Kakšne raziskave?

ŠEF Raziskave.

DIREKTOR *se posmehne* Okej. *Pogleda VODJO* Še kaj?

VODJA Druga varianta je, da bi šli v partnerstvo s plastičnimi kirurgi ... Da oni s pomočjo naše aplikacije strankam svetujejo ... v kaj naj vložijo denar.

DIREKTOR *nestrpno zavzdihne* Bojim se, da plastični kirurgi tudi niso sposobni prepoznati naše vrednosti.

VODJA Zakaj pa ne?

DIREKTOR Ja, a nisi na forumih? Zadnjič so pisali, da uporabnikom dajemo nasvete, ki niso v njihovem interesu.

ŠEF Niso v čigavem interesu? Pacientovem ali zdravnikovem?

DIREKTOR Heh. Oni pravijo, da pacientovem. Čeprav, dobra poanta. *VODJI* Še kaj?

VODJA No ... Botoks.

DIREKTOR Botoks?

VODJA Ja ... Botoks je vedno popularen.

DIREKTOR Povej mi več.

VODJA Zdaj, ko smo dali v produkcijo tole z obrazom, sem razmišljal, da bi naredili še nekaj podobnega ... Takole sem si zamislil: kamera ti isto slika obraz, in potem ti aplikacija pove, če je tvoja koža ... že v takšnem stanju ... da bi bilo fino iti na en tretma. In to bi lahko mogoče tudi z umetno inteligenco ocenili ...? *Pogleda ŠEFA*.

DIREKTOR Hm ... Botoks ... *Napiše na tablo 1. BOTOKS. Pogleda ŠEFA* Kaj ti misliš? Bi se dalo tole implementirati?

ŠEF *Se nasloni v stolu nazaj* Hja ... Če ima človek dovolj resursov, se da implementirati marsikaj.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIREKTOR Daj ne ... A ni to podobno kot primerjava obraza? Mislim, a se da to tehnično izvesti ...?

ŠEF Tehnično se da izvesti veliko stvari ...

DIREKTOR *iritirano* Mene zanima, ali je to možno narediti ali ne. Ker če jaz potem na pitchu to predstavim, potem pa se izkaže, da je zadeva čisto mimo ... No?

ŠEF *molče gleda predse. Končno* Jaz mislim, da bi morala vidva reformirati vajin pristop k celi zadevi. DIREKTOR *in VODJA strmita vanj. A vesta kdo so bili galebi? (»Galebi« izgovori s hrvaško izgovorjavo, s poudarkom na 'a')* DIREKTOR *strmi vanj.*

VODJA Galebi ... Ptiči?

ŠEF Ne. Galebi so bili tisti čefurčki dol v Dalmaciji, ki so pecal Švabice ko so uletele dol na morje. Še v Jugoslaviji. Oni so imeli vse do konca doterano. Ajde, da vama povem. Prvi dan. Pridejo Švabice s trajektom. Galebi so v pristanišču, pa čekirajo. Katera je godna. *Pavza* In potem se med sabo zmenijo, kdo bo katero. Da se ne kregajo. Ker, saj vemo – če se bomo mi med sabo kregali, ne bo nič. *Pavza* V glavnem. Potem so galebi v hotelu od svojih ljudi (*ljudi izgovori s hrvaško izgovorjavo, z naglasom na 'u'*) dobili pasošče od teh švabic. Da so po fotkah našli svojo. Pa da so dobili cifro sobe. *Pavza* Potem drugi dan. Drugi dan samo rože. Pošljejo svojim tarčicam rože v sobo. Da zbudijo pozornost. Po mojem je to čisto isto kot pri strankah. Najprej je treba ustvariti zanimanje. *Pavza* Evo. Tretji dan. Galeb svojo tarčico obiše na plaži. Se predstavi, malo poklepeta, jo vpraša, če je dobila rože. In potem gre! Da še kuri radovednost. *Pavza* Četrti dan se spet prišeta mimo nje in čaka, da ga ona pokliče k sebi. Ker itak vedno pokliče. Ker ji je dolgčas sami. Rabi pozornost. No, in ko ga pokliče, jo povabi na izlet. In naslednji dan jo pelje nekam na samo, v neko uvalo. In pazi zdaj. Takrat bi že lahko probal. Ampak takrat še ni stoprocentno. Takrat je treba zadevo še malo pustiti v pečici. Da se ... omedi. Takrat jo malo zalije, malo jo poboža, in odpelje domov. *Pavza* Šesti dan ... *Dramatičen premor, nato nenadoma močno udari z dlanjo po mizi, da se DIREKTOR in VODJA zdrzneta.* Padale so kot zrele hruške, hehe!

DIREKTOR *se spogleda z VODJO. Končno* Ne razumem ... Kaj imajo tile ... galebi zveze z nami?

ŠEF Bili so odločni, vedeli so, kaj je cilj, in znali so se lotiti zadeve. Tako, kot so oni s Švabicami, bi morali mi z userji.

DIREKTOR Kaj ... A da jih poskušamo ... spraviti v posteljo, ali kaj?

ŠEF Glejta. Jaz sem vama dal idejo, zdaj je pa na vama, da jo implementirata. *Se prime za trebuh.* Aha. Se že oglašča. Nisem imel zajtrka. Grem zdaj jaz nekaj pojesti, pa da pokažem še naši novi sodelavki, kam se spleča iti ... Vidva, galeba, pa malo premislita o tem, kar sem vama zdajle povedal. *Vstane in odide, vrata pusti za sabo odprta.*

DIREKTOR *Zaprepadeno gleda za njim* Kaj ...

ŠEF *izza vrat* Pridi, greva, ti pokažem, kam se hodi jest tu okoli ... Pa če ti bomo kdaj naročili ... *Glas zamre.*

DIREKTOR *Gleda v vrata, nato nenadoma stisne pesti in se na ves glas zadere* Aaaaaaaaaaaaa! *VODJA poskoči v stolu* DIREKTOR *sunkovito diha, nato globoko vdihne, izdihne z ustnicami na O. Se počasi*

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

usede nazaj za konferenčno mizo. VODJA strmi vanj, ne ve, kaj bi rekel. DIREKTOR končno pogleda vodjo, se ozre po tabli, reče VODJI Dobro. Botoks. Dajmo poskusiti nekaj narediti s tem. Pavza Preuči ti še malo to zadevo, pa mi do večera napiši en okvirni plan za izvedbo. DIREKTOR vstane in se usede za svojo mizo. VODJA napol vstane, si premisli, se usede nazaj. DIREKTOR prek laptopa pogleda VODJO z vprašljivim izrazom na obrazu.

VODJA Če lahko nekaj rečem ... DIREKTOR še kar strmi v VODJO z vprašljivim izrazom A je z njim ... A je z njim vse okej?

DIREKTOR A ti zglada, kot da je z njim vse okej? *Strmi v VODJO, kot da se odloča, ali nadaljevati pogovor.* A veš, kdaj ga je pustila? Pred pol leta. Pavza In najprej nič. Potem so pa začeli padati userji. In od takrat ... Vsak dan je huje.

VODJA A pa ... A bi se mu dalo kako pomagati?

DIREKTOR *se posmehne.* A ti zglada, kot da se mu da pomagati?

VODJA No, ne vem ... Lahko bi vsaj ... poskusili?

DIREKTOR *Se nejeverno nasmeje* Kako? A naj ga ... pošljemo kam na terapijo? Pavza Ali pa da ga kar stlačimo v prisilni jopič pa ... *tišje* No, to z jopičem bi mogoče še celo delovalo ...

VODJA *Po nekaj trenutkih obotavljanja* Ker ... meni se zdi, da ... No, po pravici povedano imam določene dvome ... kako bo šlo to dalje ... če ne bo on ... če ne bosta vidva ... *umolkne.*

DIREKTOR *sarkastično* Moj vodja za razvoj strategije prodaje ima določene dvome.

VODJA *glada direktorja, nato se obrne proti steni v napis POWER DISTANCE, nato DIREKTORJU.* No, če že delamo pri nas vsi za vse ... potem je smiselno ... da izrazim svoje mnenje.

DIREKTOR Ja, smiselno je izraziti svoje mnenje. Če imaš tudi rešitev za to tvoje mnenje.

VODJA ... Kaj pa ... Ti coachingi, za menedžerje ...

DIREKTOR A tebi izgleda, da bi njemu pomagal coachnig? A ga bodo stremirali, kako naj neha ... *tišje* se zafrkavati s temi ... *smrkne.* Govori bolj sebi Ah, nima smisla. Bi bilo bolje, če bi ostal pri presajanju sramnih dlak ...

VODJA Pri čem?

DIREKTOR S kolegi smo razvijali en start-up za eno tržno nišo, ki se zdaj odpira ... Ampak je bilo precej tvegano ... Investitorji niso čisto razumeli ... naše prdornosti ... Ma, saj ni važno.

VODJA *nekaj trenutkov molči* Kaj pa ... V bistvu mi je zadnjič prav naša nova ... *Se ozre proti vratom, nato nazaj DIREKTORJU* ... No, zadnjič mi je nekdo pravil, da bi lahko pomagala ... meditacija. Mislim, če je človek pod stresom. Ker, če se je ravno ločil, pa so zdaj tu še ... drugi problemi ... Sem nekje tudi bral, da so jo zdaj začeli še terapevti priporočati ... za anksioznosti ... pa odvisnosti ... pa za take zadeve.

DIREKTOR Haha. Si ga kar predstavljam ja. Na meditaciji.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VODJA *po nekaj trenutkih neprijetne tišine* Poglej. Če sem lahko odkrit ... DIREKTOR *molči* Tudi jaz bi valda rad, da nam tale zadeva uspe. In, če gre z njim vse samo še navzdol ... In če tu zdaj nič ne naredimo ...

DIREKTOR *sunkovito, zafrustrirano vstane* A veš, kaj je problem? Ta njegova ... Mislim, okej, saj ni popoln. Ampak da se gre ločiti od njega, pa z majhnim otrokom ... Pa zrihtal ji je, kar je hotela ... Pavza Mah, naj si najde eno normalno, da ga spravi v red. Če že to rabi. Pa magari tole ... punčaro tule, ki si jo je zdaj pripeljal ...

VODJA Ampak, če je v takšnem stanju ... Pa če se je ravno ločil ... Ne vem, če je že ... sposoben ...

DIREKTOR Ne bi vedel.

VODJA Ha?

DIREKTOR Ne bi vedel, če je sposoben ali če ni sposoben. Ne živim jaz po tej njegovi filozofiji.

VODJA *se ne more premagati* Kakšni filozofiji?

DIREKTOR Heh. Pustiti, da te ženska takole zdrma ... Glej, kam te to pripelje. Pavza Tega si na takem položaju enostavno ne moreš privoščiti. Zapiči pogled v VODJO Glej. Ženska mora priti k tebi. Ženska mora občudovati tvoje (*poudari »tvoje«*) delo. A razumeš? Tvoj fokus je delo. Tvoj fokus je delo za dobrobit drugih. In če se ženska ne vidi kot del te vizije ... Pavza A veš, kaj je za moškega v življenju najbolj važno? A? Pavza Najbolj važno je pustiti sled.

VODJA ... Aha ...?

DIREKTOR Če vprašaš stare ljudi ... kaj ti bodo rekli? Življenje gre mimo ... en, dva tri. In na koncu ... ostane samo tisto, kar pustimo za sabo. Saj veš, kaj pravi tisti naš poet. »Ne hčere, ne sina po meni ne bo, dovolj je spomina, me pesmi pojo.« Vsaj nekaj so zadeli ti naši kulturniki. In zato je edino smiselno, da poskušaš v življenju narediti nekaj, s čimer boš ... v zgodovino vtisnil svoj pečat. Pavza In če ti ne rata, ti pač ne rata. Ampak, če niti ne poskusiš ... Ali pa če se aktivno sabotiraš kot tale naš ... Pavza, *zavzdihne* In tega ženske ne razumejo. One biološko niso sposobne tega razumeti. Saj so, kao, karieristke ... Ampak potem rodijo otroke in potem živijo za te otroke. Ali pa postanejo zagrenjene, ker niso našle nekoga, ki bi jih napumpal.

VODJA Aha ... No ... Vredno premisleka ... Pavza Sem pa tudi jaz mnenja ja, da mora človek uspeti sam. Drugače ne zna ceniti doseženega.

DIREKTOR *Se posmehne VODJI* Heh. VODJA *ga začudeno gleda* Ja ... *se odkrha* Se strinjam. Strmi v VODJO, *kot da nekaj preudarja. Nato reče lahkotneje* Pa ti? Kako je že s tabo? Ti si poročen? Imaš družino?

VODJA Ne ... Ne še ... Zaročen sem.

DIREKTOR Aha ... Čakaj ... Zdaj sem se spomnil ... A ni ta tvoja ... Nekaj v sorodu s tistim direktorjem tistega sklada ...

VODJA *mu je neprijetno* JNjen mrzli stric je ... Kako pa to veš ...?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIREKTOR *Se zamisli.* Zato sprašujem, ker bo ta njen mrzli stric tudi na pitchu. *Iritirano* In jaz sem včeraj dobil datum. In me je strah mojemu Co-founderju to povedati. Ker ne vem, kako se mi bo tam obnašal.

VODJA Aja? Kdaj pa je pitch?

DIREKTOR *Pazljivo premotri VODJO* V ponedeljek. *Pavza* Ampak ne ta zdaj. Naslednji.

VODJA Čez ... devet dni?

DIREKTOR Ja. *Pavza.* *Spet pazljivo motri VODJO* A pa ti poznaš tega njenega mrzlega strica?

VODJA Hja ... Vprašanje, kako definiramo to ... poznanstvo.

DIREKTOR Mislim ... a ve zate? A sta se že srečala?

VODJA Srečala sva se že ... *pavza* Ampak ne vem, koliko on v resnici ... ve zame. *Pavza* Na družinskih zadevah ga po navadi ni.

DIREKTOR A pa bi se mogoče ti ... lahko dogovoril z njim za en sestanek? Da malo ... navežeš stike?

VODJA Navežem stike?

DIREKTOR Ja. Da mu malo poveš, s čim se tu ukvarjamo ... Kako želimo prispevati k družbi ... No, pa tudi ... da se zelo trudimo ... da bi bili naši investitorji ... zadovoljni z nami.

VODJA *omahuje* Ne vem ... A misliš ... da bi to naredilo neko razliko ...?

DIREKTOR Tako se pač delajo te zadeve. Osebni stik je tu najpomembnejši.

VODJA Ja ... Ampak ... A ne bi bilo bolje, če bi vidva ... ti z njim o tem govoril? Lahko ti ... dobim njeogv kontakt.

DIREKTOR *nekaj trenutkov motri VODJO, nato se nagne naprej.* Glej. Saj vidiš, kakšna je trenutna situacija. *Pavza* In če mi zdaj dobimo tale denar ... In če se potem našemu ... totalno odrola ... Ker dolgoročno tole sigurno ne bo šlo tako dalje ... *Pavza* In v tem primeru bomo morali ... nekako pojasniti ... povedati, da je vse okej ... da zadeve tečejo dalje ... tudi brez njega. *Pavza* In boljše odnose, kot jih imamo z investitorji, lažje nam bo... *pavza* In tvoja pomoč pri tej zadevi definitivno ne bi bila pozabljena. *Motri VODJO.*

VODJA *končno* Ne vem ...

DIREKTOR *se vzravna.* A poznaš tisti vic o Mujotu? Ko Mujo vsak dan prosi boga, da bi zadel na loteriji, pa mu nikoli ne uspe? In potem se Mujo razjezi: »Bog, vsak dan molim, da bi zadel na loteriji, ti pa nič.« In se oglasi bog z nebes: » Mujo, srečko kupi!«

VODJA Heh. Ne poznam ...

DIREKTOR *enkrat pokima* No, premisli. *Vstane, stopi do svoje mize, se tam obrne, pogleda VODJO* A veš, kaj sem razmišljal? *Pavza* Razmišljal sem, da bi imeli v petek eno zabavo. Da si ... dvignemo

duha, kot bi rekli čez lužo. Da si damo dober vajb. Ker ... če je vajb dober, potem zadeve na koncu kar nekako ratajo.

VODJA *mu uide* Če pa ne ratajo, pa bomo vsaj odšli v stilu ...

DIREKTOR *poskuša šaljivo zapretiti s prstom* Takšno razmišljanje pa pri nas nima mesta *in se nasmehne*. Nato se *zresni, zazeha, se pretegne*. Grem zdaj jaz domov. Sem bil celo noč pokonci. Pavza Ti mi pa pripravi do jutri tisto o botoksu. Pavza Pa premisli glede te druge zadeve *Zapusti pisarno*. VODJA *še obsedi za mizo, zavzdihne, da komolce na mizo in glavo med dlani. Tako miruje nekaj trenutkov. Vstopita TAJNICA in ŠEF, slednji s sendvičem v roki, zapakiranim v folijo. VODJA dvigne glavo*.

ŠEF Kaj pa je? *Smrkne, se počoha po nosnicah, pogleda TAJNICO in spet VODJO. Se prime za trebuh. Aha ... Mislim, da moram narediti prostor ... Odloži sendvič na konferenčno mizo. Bom takoj nazaj ... Odide. TAJNICA se nasmehne VODJI, se usede nasproti njega za konferenčno mizo. Nekaj trenutkov se gledata*.

VODJA *Cinično* No, pa boste le iz prve roke spoznali naš produkt.

TAJNICA *Nelagodno* Ja. Pavza A veste ... Če sem lahko direktna ...

VODJA Ni problema. Pavza Tu imamo power distance.

TAJNICA Kaj imate?

VODJA Nič, nič. Pavza Kaj ste hoteli reči?

TAJNICA Hotela sem reči ... da nisem pričakovala, da me boste ... priporočili za zaposlitev. Pavza No ... ampak saj ste sami rekli, da se takšne zadeve dostikrat zgodijo, ko jih človek najmanj pričakuje.

VODJA *se posmehne*.

TAJNICA A sem ... rekla kaj smešnega?

VODJA Ne, ne. *zavzdihne* Se oproščam. Malo sem ... Pavza Poslušajte. Zadnjič ste mi razlagali da ... se vi ukvarjate z meditacijo?

TAJNICA Ja.

VODJA A že dolgo to počnete?

TAJNICA Ne tako dolgo. Pred par meseci sem začela. Pavza Sem imela določene ... težave ... in so me potem povezali z eno super učiteljico ... *Vstopi ŠEF, vzame sendvič v roko, smrkne, se usede nasproti VODJE, eratično odpre plastično embalažo in ga začne hlastno jesti*.

VODJA Kaj, a si že ...

ŠEF Kaj, če sem že? *Smrkne*

VODJA Hitro si ... *ŠEF ga grozeče gleda* Nič, nič.

ŠEF *Pogleda po pisarni* Kje pa je?

VODJA Domov je šel. *Pavza* Je rekel, da je bil celo noč na telefonih.

ŠEF Ja. Brez haska. *Prične hlastno jesti. Med žvečenjem, bolj samemu sebi, strmi v mizo pred sabo* Galebi, ja. Od njih bi se moral kaj naučiti ta naš direktorček. Ne pa da ... (*TAJNICA uvidevno za hrbtom ŠEFA zapusti pisarno, za sabo zapre vrata.*) Tam kliče tiste novinarje, čisto na blef ... Kot da bo kdo poslušal to njegovo jamranje ... *Pavza* Dve strategiji, ja ... In kje smo zdaj? *Hastno žveči, je v svojih mislih.* VODJA se odkrha. ŠEF dvigne pogled, je nekoliko presenečen, kot da je pozabil, da je VODJA tam.

VODJA *mu je nelagodno, nato vendarle začne* A pa ... A pa bi vama lahko jaz kako pomagal?

ŠEF Ha? Kako bi nama ti pomagal? Delaj svoj posel, pa boš najbolj pomagal.

VODJA *je zbeگان in ziritiran obenem, nato se zbere.* Mislil sem ... če smo že tukaj odkriti eden z drugim ... ŠEF *ga vprašujoče gleda.* Tole ... Ta ... nejevolja med vama ... A se vama ne zdi, da to negativno vpliva, no, na ... naš uspeh?

ŠEF *vzroji* Seveda, da vpliva! Saj vidiš, kam nas pelje ta njegov ... amaterizem.

VODJA Ja ... Ampak, tudi ti ...

ŠEF Kaj, tudi jaz?

VODJA *premišljuje, kako bi nadaljeval. Končno* No, tudi ti ... *pavza* Glej. Vsi smo živčni. Tole se nam je zdaj res ... vse skupaj malo podrlo. Ampak ... če bomo še naprej tako živčni ... ŠEF *ga zabodeno gleda.* Glej. Saj tudi pri meni ... Veliko je odvisno od tega, ali nam bo v ponedeljek uspelo.

ŠEF V ponedeljek? Kaj pa je v ponedeljek?

VODJA Ja, pitch ... Aja.

ŠEF Pitch?

VODJA Ja ... Prejle mi je povedal, da je v ponedeljek ... Ne ta ... Naslednji ... *Pavza* Saj sem si prav zapomnil?

ŠEF *Pogleda proti vratom, nato nazaj v VODJO.* Ja, ja. Prav si si zapomnil. *Pavza* Povej. Kaj te teži?

VODJA Ja ... grozno bi bilo, če bi zdaj, po toliko vloženega truda vse skupaj propadlo ... ker se ... mi tukaj ... interno ne znamo ... sporazumeti med sabo.

ŠEF Heh. Ja, vloženega truda ... Saj toliko truda pa ti spet še nisi vložil v tole zadevo.

VODJA *Nekoliko prizadeto* No, dobro, nisem še dolgo tukaj ... Ampak tudi jaz sem tvegala s tem, ko sem prišel sem.

ŠEF *Se posmehne* Okej.

VODJA *Je zmeden nato se zbere* Glej, v teh časih je vse totalno negotovo ... *Pavza* Saj tudi meni ne bo najlažje najti nekaj novega, če tole ne gre skozi ...

ŠEF *Ga začudeno pogleda, cinično* A da ti ne bo najlažje najti nekaj novega?

VODJA Ne ... *ŠEF še kar strmi vanj* Glej ... Saj sem ti rekel, da sem zaročen ... In zdaj počasi razmišljava ... kako dalje. Ampak, jaz si želim prej ... vseeno ... ustvariti neko prihodnost za sebe. *Pavza* A me lahko razumeš?

ŠEF *Končno razumevajoče pokima* Lahko te razumem. Popolnoma te lahko razumem. Stari. Nikoli v zakon s praznimi žepi. Moja bivša ... Že tako mi skače po glavi. Če bi bil pa še brez keša! Ali pa ... da bi bil odvisen od nje ... ali pa še huje, od njene familije! *Pavza* Zdaj ona ve, da če se ona ne bo lepo obnašala, da lahko grem jaz lepo na espe ... Pa prikažem minimalne dohodke ... Pa se lahko ona na sodišču razpoči, pa ne bo dobila toliko keša, kolikor ji ga zdaj dajem!

VODJA No, nisem mislil čisto v tem smislu ... Ampak ... potem vidiš smisel te moje želje.

ŠEF Vidim smisel. Brez skrbi, da vidim smisel.

VODJA No, in tudi s tega vidika ... *Pavza* A ne bi bilo smiselno, da bi vidva oba poskušala malo ... Da bi poskušala biti malo ... bolj konstruktivna eden z drugim?

ŠEF Kaj. A da jaz ne poskušam? Saj vidiš, da poskušam!

VODJA Ja ... dobro ... Poskušaj že ... Ampak ... važen je tudi način ... kako poskušaj.

ŠEF Kaj pa je narobe z mojim načinom?

VODJA *zavzdihne* Ta tvoj način je malo ... mogoče ni najbolj produktiven.

ŠEF A da ni? *pavza* Prinesem mu idejo. Zrihtam mu top developerje. Zrihtam mu AI. In jaz nisem najbolj produktiven? On ne zna potem zadev sfurati ...!

VODJA Okej, ampak ... Meni se vseeno zdi, da si tudi ti zaradi vsega tega ... precej ... obremenjen. In če so ljudje zelo obremenjeni ... potem lahko tudi na druge ... prenašajo to svojo ... obremenjenost.

ŠEF *smrkne, odmahne z roko*. Pa sem ti mislil predlagati ... Glej, saj to ni moja stvar, ampak glede na to, da smo vsi skupaj v tej situaciji ... No, mislil sem ti predlagati, če bi mogoče kaj ... naredil glede tega.

ŠEF *sarkastično* In kaj bi gospod svetoval, da jaz naredim glede tega?

VODJA No ... Kaj pa vem ... *ŠEF prhne skozi nos, VODJO to nekoliko ziritira* Slišal sem, na primer, da zna meditacija pomagati.

ŠEF Meditacija? *Pavza* Hahahaha. A da grem sedet v krog pa gledat enega debelega modela, ki se nekaj dere?

VODJA O čem govoriš?

ŠEF Tam na jogi imajo tudi to. *Pavza* Sem šel enkrat ščekirat, da vidim ... klientelo. *Se posmehne*. In tako to izgleda.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VODJA *Mu je neprijetno, kot da se mu upira nadljevati. Nato vendarle reče* Lahko bi vprašala našo novo ... pomočnico vodje pisarne.

ŠEF Koga? *Se ozre okoli sebe* Kje pa je ... *Pogleda proti vratom, nato spet v VODJO.* Zakaj pa njo?

VODJA Ona se tudi ukvarja z meditacijo.

ŠEF Aja? Tega pa mi ni povedala ... Zgleda, da meni zadnje čase tukaj nihče nič več ne pove ... *Zamišljeno strmi v vrata, nato nenadoma vstane, stopi do njih, jih odpre, reče nadvse prijazno* Aha, si še tu ... A prideš sem? *Vstopi s TAJNICO, se usede, TAJNICA še stoji.* Kolega mi pravi, da se ti ukvarjaš z meditacijo. A to drži?

TAJNICA Drži.

ŠEF Kakšno srečno naključje. Midva *pokaže na VODJO* pa sva se ravnokar pogovarjala, da bi tudi midva rabila eno lekcijo iz te ... meditacije.

TAJNICA *nadušeno* A res? To me pa zelo veseli. Ker, vesta: jaz mislim, da bi morali vsi na svetu meditirati. In če bi vsi na svetu meditirali, bi bil svet nedvomno bolj prijazen kraj, kot je zdaj.

ŠEF Aha, aha ... definitivno. *Pavza* A pa bi nama ti ... pokazala, kako gre ta zadeva?

TAJNICA *okleva* ... Vesta kaj ... Jaz bi vama z največjim veseljem to pokazala. Ampak ... bolje bi bilo, če bi se vidva dobila z mojo učiteljico. Ker jaz namreč še nimam veliko izkušenj s tem. In, no ... to vama mora pokazati profesionalc. A vaju povežem z njo?

ŠEF Uff ... Veš kaj, midva bi najprej rada samo malo poskusila, da vidiva, če je to sploh za naju ... In ne bi samo zaradi tega ... nadlegovala te tvoje učiteljice.

TAJNICA Sigurno je ne bosta nadlegovala. Veste, ona zelo rada deli njeno znanje.

ŠEF Super, super ja, ampak midva bi vseeno rada ... No, bilo bi nama lažje, če bi nama zadevo pokazal nekdo ... ki ga že pozna.

TAJNICA *začudeno* Saj toliko časa se pa spet še ne poznamo ...

ŠEF Ne, se ne ampak ... jaz mislim, jaz čutim, da smo si ... Da se čutimo. Čutim to ... energijo med nami.

TAJNICA Ne vem ... *dvomljivo gleda v ŠEFA* Veste, v čem je težava ... No, saj bi tudi jaz rada enkrat delila to znanje ... Ampak bo trajalo še kar nekaj časa, preden bom imela dovolj ... poglobljen uvid, da bom lahko učila druge. In zato ne bi bilo etično ...

ŠEF *Jo prekine* Eh Človek ne sme v življenju z ničemer pretiravati. Tudi z etiko ne.

TAJNICA *zavzdihne* Ampak, veste, gre za to ... da ne moremo vedeti, kako se bo nekdo odzval na ... te metode ... Ker lahko pri človeku pridejo na plano določene stvari ... v psihičnem smislu, mislim ... ki ga lahko potem zelo obremenijo ... In če tega ne dela učiteljica, ki zna odreagirati na takšno situacijo ...

ŠEF Ali si želiš biti konstruktiven del ekipe?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TAJNICA Seveda ... seveda si želim biti ... konstruktiven del ekipe. Ampak ...

ŠEF No, evo. Tukaj imamo princip, da en drugemu pomagamo. To je eden izmed temeljev, na katerih temelji naš uspeh.

TAJNICA Ampak ... *okleva* Okej. Lahko vama pripravim eno ... kratko demonstracijo. *Pavza* Ampak, če bosta pa potem želela nadaljevati, pa vaju bom res povezala z mojo učiteljico ...

ŠEF Seveda, seveda, potem bova dalje vse z učiteljico. *Vzame mobilni telefon v roko* Samo da pogledava v koledar ... aha ... ti moram tako ali tako še dati dostop do mojega urnika ... *Pogleda VODJO* Pa se slišimo pa uskladimo. Prav? Prav. *Vstane. VODJI* Sva na vezi. *Da TAJNICI dlan na hrbet in jo prične potiskati iz pisarne.*

TAJNICA *se obrne*, VODJI Na svidenje!

ŠEF *Se obrne, pomežkine* VODJI. Na svidenje.

VODJA Ja. *Pavza* Na svidenje.

ŠEF *in TAJNICA zapustita pisarno, ne zapreta vrat za sabo.*

TAJNICA *Se jo sliši izza vrat* A pa bi mi lahko mogoče povedali, do kdaj bo trajalo tole uvajanje ... oziroma ... no ... kdaj mi boste dali pogodbo?

ŠEF *Izza vrat* Par dni, samo par dni ... Jaz bi ti jo dal takoj, ampak morajo še drugi videti, kako se boš izkazala ... Ampak jaz sem stoprocenten, da se boš ... *glas zamre.*

VODJA *neha prisluškovati, globoko vdihne, poudarjeno izdihne, počasi vstane. Zamrmra* Botoks ... *In počasi zapusti pisarno.*

Drugi prizor

Pri VODJI doma. VODJA sedi za mizo, gleda v laptop. Vstopi ZAROČENKA.

ZAROČENKA O, a si že doma? *Pride k njemu in ga poljubi.*

VODJA Ja ... Ampak mi ne bi ratalo priti pravi čas. Moram do večera še nekaj oddati ... *Pavza* Pa končno so nam dali datum za predstavitev investitorjem. Naslednji ponedeljek bo. Čez devet dni.

ZAROČENKA No, super. Da bo končno enkrat konec te negotovosti. *Se usede na kavč. VODJA jo opazuje.* Kako pa je bilo na sestanku?

VODJA *zavzdihne, molči.*

ZAROČENKA Tako hudo?

VODJA Saj ne vem, kaj naj si mislim. Vse skupaj je že malo bizarno.

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAROČENKA Bizarno?

VODJA Saj sploh ne vem, kje začeti ... *Pavza* Pridem na sestanek, in z direktorjem čakava tehničnega direktorja ... In pride on z novo tajnico. In ta tajnica ... no, on si jo je kar pripeljal. Ne, da bi jo sploh zaposlili.

ZAROČENKA Kako to misliš?

VODJA Bizarna zgodba. *Pavza* Ta ženska je v torek dejansko prišla k meni ... Ker je videla oglas za službo ... In je želela, kako bi rekel ... skočiti prek vrste. *Pavza* No, saj na koncu ji je to tudi dejansko uspelo ...

ZAROČENKA ... Ha? *Pavza* Ne razumem.

VODJA Ja, rekla je nekaj v smislu, da nujno rabi službo, pa da ti postopki zaposlovanja trajajo sto let, pa ne vem kaj še vse ... in je rekla, da bi ji pomagalo, če bi lahko z mano opravila en ... pogovor, da ji lahko dam kak nasvet, kako odgovarjati na takih razgovorih. In potem ...

ZAROČENKA *ga prekine* Čakaj ... a ti opravljaš intervjuje za službo?

VODJA Ne ... *Pavza* Ampak sem se vseeno ... malo pogovoril z njo. *Pavza* Da ji ... malo pomagam.

ZAROČENKA Aha ... *Pavza* Kako pa je sploh pristala v tvoji pisarni?

VODJA Heh ... V bistvu ... Ne vem. Če se prav spomnim, je rekla ... da je na hodniku začutila ... neko energijo iz moje pisarne.

ZAROČENKA? Energijo? Kakšno energijo?

VODJA Ona je ... Malo je alter.

ZAROČENKA Alter? *Pavza* Koliko je pa stara ta ženska?

VODJA Kaj jaz vem ... Mlajša. Petindvajset, mogoče.

ZAROČENKA Aha.

VODJA ... Kaj ... Aha?

ZAROČENKANIČ, nič ... In kaj je bilo potem?

VODJA No, potem je tehnični direktor pri meni videl njen CeVe ... Ga je pustila na moji mizi ... In, no ... kako naj rečem ... *Pavza* Všeč mu je bila njena fotografija ... *Pavza* On je bolj ... take vrste človek. *Pavza* In potem jo on danes kar pripelje s sabo. Kao, na uvajanje. In potem se z direktorjem spičita, ker je ... to tako ... samoiniciativno izpeljal. Ker zdaj jo kao moramo zaposliti. Ker drugače nas lahko ta ženska toži zaradi dela na črno. In potem je bil cel sestanek precej ... *Pavza* Glej. Jaz mislim, da ima ta naš tehnični direktor resne probleme v življenju.

ZAROČENKA Sliši se že tako, ja.

VODJA Za brez zveze se zpenja z ljudmi ... Pa govori nesmisle ... Pa mislim, da je ... No, ne vem, če je ravno čisto ... trezen v službi. Mislim ... katastrofa za firmo je. *Pavza* No, in potem mi je direktor ... dal mi je neko ... čudno ponudbo.

ZAROČENKA Čudno ponudbo? Zakaj čudno?

VODJA Mah, saj sploh ne vem, če bi ti razlagal ... ker je vse skupaj tako ...

ZAROČENKA Ja povej, če si že začel.

VODJA *Nekaj trenutkov preudarja* Če sem ga prav razumel ... mi ponuja mesto co-founderja.

ZAROČENKA Ja ... To je pa ja super!

VODJA Saj nisem ziher, če mi res.

ZAROČENKA Zakaj nisi ziher?

VODJA Rekel mi je, da če naredim nekaj za njega ... da to potem ne bo pozabljeno ... da bom zadel na loteriji ... neki v tem smislu. *Pavza* Pa ... če sem ga prav razumel, bi tehničnega direktorja potem ... *Stegne nekoliko skrčene prste na roki, pokaže s to kretnjo, da bi se ga znebili.*

ZAROČENKA ... Aha ... Razumem ... Ja, potem ti verjetno tega ni mogel kar tako direktno reči ... *Pavza* Kaj pa bi moral ti narediti za njega?

VODJA Moral bi ... *Pavza* Mah, saj ni važno. Ker se itak nočem tako iti.

ZAROČENKA Ja, dobro, ampak ... daj mi vsaj povej, kaj bi moral narediti za njega.

VODJA *zavzdihne* V bistvu je ... S tabo je povezano.

ZAROČENKA Z mano?

VODJA Ja ... Moral bi si pridobiti naklonjenost tvojega strička. Tistega na zavarovalnici.

ZAROČENKA Naklonjenost?

VODJA Ja. Ker bo menda tudi med potencialnimi investitorji.

ZAROČENKA To bi se dalo urediti.

VODJA Kaj bi se dalo urediti?

ZAROČENKA Ti uredim, da se dobita.

VODJA Jaz se ne bi rad šel zadev na ta način. Da sem odvisen od uslug drugih ... *zavzdihne* Pa tudi če bi lahko jaz kaj tu naredil ... *Pavza* Glej, ta naš tehnični direktor ima ... doma ima neke probleme. In da ga zdaj kar ruknejo ...

ZAROČENKA ... A pa veš, kakšne probleme ima doma?

VODJA Kaj jaz vem. Nekaj se je ločil, pa mali otrok, pa z bivšo po mojem nista v najboljših odnosih ... klasika.

ZAROČENKA Dobro. Ampak to ni tvoja stvar.

VODJA Ne, ni. Ampak vseeno ...

ZAROČENKA Glej. To s tabo nima zveze. Če se ti ponudi priložnost ...

VODJA Ja, vem. Ampak vseeno ... *Pavza* Ne vem. Lahko bi človeku vsaj poskusili pomagati.

ZAROČENKA Eh. Takim ljudem se ne da pomagati. Če si sami ne pridejo gor, da z njimi nekaj ni okej ...

VODJA jo dvomljivo gleda. Glej. Lahko bi ga pa zadela kap. Ali pa bi ga povozil avto. Ali pa bi, kaj jaz vem ... sam pustil službo. *Pavza* Tu ni prostora za ... sentimentalnosti.

VODJA *si z dlanmi pomane obraz.* Bom še prespal celo zadevo. *Pavza* Kako pa je bilo na kosilu? *Pavza* A so bili tvoji zelo ... nejevoljni ... ker me ni bilo tam?

ZAROČENKA Mah, klasika. *Popači glas.* A vi mladi pa samo delate? Kdaj bosta pa mislila na ... življenje? Leta minevajo, vesta ...

VODJA Žal mi je, ker si jih morala sama prenašati.

ZAROČENKA *Se mu nasmehne* Ni panike. Saj sem že navajena. *Pavza* Čeprav ...

VODJA ... Ja?

ZAROČENKA Zadnjič sem bila pri ginekologu ... in mi je tudi on malo namignil ... da bi bilo dobro ... počasi ... razmisliti o najinih prioritetah.

VODJA Razmisliti o ... misliš ... *Pavza* Ne vem, kaj se ima on v to za vtikati.

ZAROČENKA Jah ... pove. *Pavza* Z medicinskega stališča.

VODJA Ah, daj no. Saj si bila komaj trideset.

ZAROČENKA Ja, ampak ... Po petintridesetem ... *Pavza* A se spomniš tiste moje sodelavke? Zadnjič si jo spoznal, ko je bila tukaj ... Zdaj je osemtrideset. Pa sta s partnerjem poskušala, pa poskušala ... In potem jima končno rata ... In potem ... pač, ni ratalo ... In ji potem doktor pravi, 'ja veste, v vaših letih je pa treba biti pripravljen tudi na take senarije ...' *Pavza* Mislim ... grozno.

VODJA Ja, kaj jaz vem ... *Pavza* Ampak ... Kaj pa tiste holivudske zvezdnice? Zadnjič sem bral, da je dobila ena pri petdesetih otroka.

ZAROČENKA Ja. Ampak, a veš, kako?

VODJA Ja, kako ...

ZAROČENKA To si kupujejo tiste nadomestne mame ... A bi tudi ti rad, da ti ena narkomanka rodi otroka?

VODJA Ma, kaj jaz vem, kako one ...

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAROČENKA Glej. Dejstvo je, da nisem več najmlajša. *Pavza* Pa če bi enkrat hotela imeti več kot enega ... *Pavza* Mislim, da je smiselno, da pričneva vsaj razmišljati ... *Pavza* Pa zdaj ... Mi je zadnjič Ema rekla ... da z Davorjem tudi poskušata ... Pa Lara pa Mitja sta se tudi odločila ...

VODJA Zdajle se res ne morem še s tem ukvarjati. V firmi se nam vse sesuva ...

ZAROČENKA ... Pa saj nisi ti edini. *Pavza* Saj bi tudi jaz morala sprejeti določene ... žrtve. *Pavza* Sigurno me ne bi lepo gledali, če bi ... No, če vzamem zdaj tisto dubajsko zadevo, potem pa jim povem, da sem noseča ...

VODJA Ja, ampak ...

ZAROČENKA ... kaj, ampak?

VODJA Pri tebi je to drugače.

ZAROČENKA ... Drugače? *Pavza* Zakaj bi bilo pa pri meni to kaj drugače?

VODJA Ne morem iti jaz delat otrok, pa da zraven ostanem brez službe.

ZAROČENKA Pa zakaj bi ostal brez službe? Saj so ti pravkar ponudili ... *Pavza* Daj, ne biti vedno tak pesimist.

VODJA Pesimist? Jaz bi rekel, da sem realist.

ZAROČENKA Pa daj no ... Saj se vedno nekaj najde.

VODJA Ja ... kje? Pri tvojih? *Pavza* Zakaj morava vedno dobiti vse od tvojih ...

ZAROČENKA Ja, kaj pa ti misliš, kako ta svet ... *Pavza* Mislim, jaz te res ne razumem, najprej si totalen pesmist, potem pa kar naenkrat totalen idealist! Saj smo familija! Bomo pa že poskrbeli eden za drugega!

VODJA Ja, ampak ... Nočem, da nekdo kar naprej skrbi zame.

ZAROČENKA Poglej. Pač smo vsi v ... negotovem biznisu. *Pavza* Kaj pa, če ne dobite denarja? Če zaprete firmo? A bova potem spet čakala, da najdeš nekaj novega ... pa da se ustališ ... pa da napreduješ ... *Pavza* Na tak način lahko čakava do smrti.

VODJA *Po krajši pavzi* Dajva po pitchu o tem. Samo, da gre tole mimo.

ZAROČENKA Ampak ... ne vem, če me ti razumeš, kaj hočem reči. Ko bo šlo tole mimo, se bo pa pojavilo nekaj drugega. In potem spet nekaj drugega. *VODJA ne odgovori*. Moral se boš naučiti zanesti tudi na druge.

VODJA *Posmehljivo prhne skozi nos*.

ZAROČENKA Kaj je smešno?

VODJA A ni tako, da ... se ni dobro zanašati na druge? Ker ... če me povozi avto, ali pa me zadane kap, ali pa ...

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAROČENKA Ali pa?

VODJA No, kako si rekla ... Ni dobro biti sentimentalen.

ZAROČENKA Ja. Ampak tisto je biznis! *Ko VODJA ne odgovori* Poglej ... pri nas si pač med sabo pomagamo. *Ko VODJA ne odgovori zafrustrirano, jezno* Saj so tudi tebi moji ... *Umolknje.*

VODJA Kaj so meni tvoji?

ZAROČENKA Ah, nič. Pozabi.

VODJA Ja, povej zdaj do konca, če si že začela. Kaj so meni tvoji?

ZAROČENKA *Po nekaj trenutkov tišine* Dajva reči, da so dali dobro besedo zate.

VODJA Dobro besedo zame? *Pavza* Kako so dali ... dobro besedo zame?

ZAROČENKA V zvezi s ... tvojo službo.

VODJA Ne razmem. Kakšno službo? *Ko ZAROČENKA ne odgovori* Čakaj ... a potem mene niso ... headhuntali? A me niso sami našli? Pa mi ponudili ... *Pavza* Kako so mene našli?

ZAROČENKA Poslušaj. Koliko ljudi pa misliš, da headhuntajo s komunale?

VODJA Ha? *Strmi v ZAROČENKO. Končno* Če bi jaz vedel ...

ZAROČENKA Bi kaj? Za tistih tisoč evrov pa drobiž še naprej ... koordiniral drekpumparje? Printal položnice? Se kregal s kmeti, kje boste cevi potegnili? *VODJA se jezno obrne stran, bulji v laptop.* Mater si naiven. *Ker VODJA še kar kuha mulo* ZAROČENKA *čez nekaj trenutkov stopi do njega in ga objame. VODJA jo z roko odrine. ZAROČENKA jezno in užaljeno* Totalno si otročji. *Ko jo VODJA še kar ignorira.* Potem pa pojdi pa si poskusi sam najti kaj tako dobrega, kot imaš zdaj. *Pavza* Pa ne si misliti, da boš tudi ti prišel tako lahko do služb ... kot tista tvoja petindvajsetletnica. *VODJA pobulji vanjo. Nekaj trenutkov gledata eden drugega, nato se ZAROČENKA obrne in odvihra iz sobe.*

VODJA *zavzdihne, se obrne nazaj na mizo, zakoplje glavo v dlani, jo dvigne, bulji v steno, končno vstane, stopi pred koledar z jadrnico in gleda v sliko.*

TRETJE DEJANJE

Prvi prizor

VODJA sedi v svoji pisarni, naslonjen v stol, ne dela, bulji v monitor. Zavzdihne, vstane. V tistem v pisarno navdušeno vstopi ŠEF, zapre vrata za sabo.

ŠEF Usedi se, usedi se. Bomo kar tukaj.

VODJA Jaz sem pa ravno mislil iti k tebi gor ...

ŠEF *Se usede na rob mize* Tu bo bolje. *Ker ga VODJA vprašljivo gleda* Kaj si bodo ljudje mislili, če bodo videli, kako ona vleče vso to njeno kramo k meni v pisarno? Saj bo še kdo rekel, da se mi je zmešalo, haha!

VODJA *Se ne more zadržati, da se ne bo nejeverno posmehnil. Nato se počasi spet usede na stol in se zresni.*

ŠEF *ga s dlanjo drezne v ramo* Kaj je to? Zakaj tak žalosten obraz? Zdajle se nama bodo odprla vrata v ... blaženost, stari!

VODJA Mah ... Nič. Malo sem ...

ŠEF *ga spet drezne v ramo.* Ja, povej no! Saj smo tu odkriti eden z drugim.

VODJA *poudarjeno izdihne* Saj ni nič takega. *Pavza* Doma imam malo problemov ...

ŠEF Ženske, a? *Zmajuje z glavo, se zamisli.* Poslušaj. A veš kaj sem dojel? Danes ni več dovolj samo rože pa izleti. Pa avti. A-a. Danes moraš dati ženski občutek, da tudi ona nekaj zna. A štekaš? Emancipacija, pa to. *Se zvito ozre proti vratom. Nekdo potrka* Kar naprej!

Vstopi TAJNICA pod pazduhama ima tri joga podloge, v roki dišeče svečke.

TAJNICA Evo, tole sem še prinesla ... *Odloži sveče na mizo joga podloge na tla, vzame iz žepa vžigalnik, pogleda VODJO* Smem?

ŠEF Smeš smeš, seveda smeš. Ti si kar pripravi, da bo tako, kot mora biti.

TAJNICA *Vzame sveče, da vsako v en kot sobe, jih prižiga, vmes govori* Se je zdaj odprla ena super trgovinica, petsto metrov stan od mene, pa imajo te super indijske svečke ... *Pogleda VODJO in ŠEFA* Te tako super sprostijo, imaš občutek, kot da si čisto lahek ...

ŠEF *Smrkne* Čisto lahek, ja ... Super občutek.

TAJNICA *Sunkovito pokima, prižiga, ŠEF se obrne k VODJI, trzne z glavo proti TAJNICI, se mu nasmehne in pomežikne. Tajnica konča s prižiganjem, razprostre joga podloge v trikotnik.* Evo. Bomo začeli?

ŠEF *Si pomane roke* Seveda, seveda, dajmo začeti ... Kam se usedem? Semle? *Pokaže na eno izmed podlog.*

TAJNICA Kamor koli. *ŠEF se usede na eno izmed podlog. TAJNICA pogleda VODJO* Pridete tudi vi? *Umakne lesen stol pred mizo k steni.*

VODJA *vstane, stopi pred mizo, se ozira po podlogah, vprašujoče pogleda TAJNICO, ta se mu nasmehne in mu z roko pokaže, naj se usede, VODJA se usede na eno izmed podlog.*

ŠEF Se vidi, da si profesionalka.

TAJNICA Jaz rada pomagam. Če le lahko. Ampak, profesionalka pa sigurno nisem.

ŠEF Ampak meni vse to izgleda zelo na nivoju ...

TAJNICA *ga ignorira* Preden se lotimo prakse, bi vama rada na kratko opisala smisel meditacije. *Pozorno pogleda enega, nato drugega.* Dandanes se meditacija trži kot nekakšno čudežno zdravilo za stres, pa za povišanje produktivnosti, pa za boljši spanec ... Ampak, bistvo meditacije ni v tem. Bistvo meditacije je v spoznavanju samega sebe.

VODJA Aha ... Ampak naju bi zanimalo tudi tisto v zvezi s stresom ...

ŠEF *Ga prekine* Razumeva. Kar nadaljuj.

TAJNICA Torej, kar sem želela reči je, da mora biti človek pripravljen na vse ... posledice uvidov. Zato je nujno, da se redna praksa opravlja z za to usposobljeno osebo. *Dvigne obrvi, pogleda enega, nato drugega.*

ŠEF Seveda. Komaj čakam te uvide.

TAJNICA *Dvomlivo* Dobro. Potem pa, če sta pripravljena ...

ŠEF Sva. Pripravljena in prisebna!

TAJNICA *Nekoliko strogo pogleda ŠEFA* Dobro. Potem pa bi vaju povabila, da zapreta oči ... *ŠEF in VODJA ubogata, tudi TAJNICA zapre oči* In da najprej ... *umiri glas* Samo dihamo. *Pavza.* Poskusita dihati tako ... da gre ob vdihu trebuh ven ... in ob izdihu spet noter. Ven ... noter. Ven ... noter. *ŠEF se posmehne* Poskusita biti čisto mirna ... Poskusita ob tem začititi ... kako zrak potuje skozi nosnici.

Ven ... noter. Poskusita začutiti, kako zrak ob izdihu poboža zgornjo ustnico, in se skoncentrirati na ta občutek.

ŠEF prične po kakšnih petih sekundah sunkovito dihati, se tresti. Presečen odpre oči.

ŠEF Izgleda da ... tole meni nekaj nagaja.

TAJNICA *odpre oči* Kaj pa je narobe?

ŠEF Ne vem ... občutek imam, kot da ... kot da imam sredi možganov neko skalo ... kot neka krogla ... ki pritiska ... In dlje, ko takole diham, težja postaja ta krogla ...

TAJNICA Da ... Včasih se lahko na začetku pri nekaterih ljudeh sproži takšna reakcija. *Pavza* Mogoče bi bilo vseeno bolje, da bi vidva z mojo učiteljico ...

ŠEF *jo prekine* Ne, ne. Kar dajmo, kar dajmo. Ajde, še enkrat. *Zapre oči* Kako si rekla? Trebuh ven, trebuh noter ...

TAJNICA *dvomljivo strmi v ŠEFA, nato le zapre oči* Dobro, potem pa dajmo vsi spet zapreti oči ... in dihamo. Trebuh ven ... trebuh noter ... vdih ... izdih.

ŠEF *se po kakšnih petih sekundah spet začne tresti in sunkovito dihati, odpre oči* Pa kaj je to?

TAJNICA *odpre oči, razmišlja.* Dobro. Dajmo potem poskusiti z ljubeznivo naklonjenostjo.

ŠEF S čim?

TAJNICA Tako se reče tej vrsti meditacije. Budistična je, vesta. In je taka dobra, vstopna točka za nekoga, ki še nima izkušenj. Eden do drugega bomo ljubeznivo naklonjeni.

ŠEF Všeč mi je ta koncept ... Da smo eden do drugega ljubeznivo naklonjeni *Koketno pogleda TAJNICO, ta se za pogled ne zmeni.*

TAJNICA Torej. Povabila bi vaju, da spet zapreta oči. *ŠEF in VODJA ubogata, nadaljuje z nadvse mirnim glasom* In zdaj bi vaju povabila ... da pomislita na neko osebo ... ki vama je blizu. *Pavza* Lahko je to oče ... lahko je mama ... kakšen dober prijatelj ... sodelavec, s katerim se dobro razumeta ... Lahko je to partnerka. *Pavza* Poskusita si predstavljati obraz te osebe ... poskusita si predstavljati, kako se smeje ... kako je zadovoljna ... kako je srečna. *Pavza* In poskusita tej osebi zaželeli ... da naj bo dobro ... in da naj bo mirna. *Po kakšnih desetih sekundah* Zdaj pa bi vaju povabila ... da pomislita na neko osebo ... do katere nimata nikakršnih čustev. Ne pozitivnih, ne negativnih. *Pavza* Lahko je to neka oseba ... ki sta jo pred kratkim srečala na ulici, pa sta si zapomnila njen obraz ... ali pa natakar ... uslužbenec trgovine, ki vam je pred kratkim stregel ...

ŠEF Pa kdo se spomni teh ljudi? *Nihče ne odreagira*

TAJNICA Poskušajta si predstavljati obraz te osebe ... kako se smeje ... kako je zadovoljna ... srečna. *Pavza* In poskusita tudi tej osebi zaželeli ... da naj bo dobro ... in da naj bo mirna. *Po kakšnih desetih sekundah.* In zdaj si poskusita predstavljati še osebo, do katere imata ... negativna čustva. Morda si za začetek ne izbrati osebe, do katere ... čutita močno averzijo. Morda si izbereta kakšnega ...

sodelavca ... znanca ... s katerim morda nista na čisto isti ... valovni dolžini ... morda vas nekoliko ... iritira ...

ŠEF Točno vem, koga si bom izbral. Aja, si rekla, da ne sme biti močnih čustev ...

TAJNICA PŠŠŠT ŠEF *utihne*. Poskušajta se vživeti v to osebo. Poskušajta razumeti ... da jo morda tarejo problemi ... morda finančni ... morda nima najbolj urejenih odnosov doma ... morda ima težave v službi ... In poskušajta do teh njenih problemov čutiti sočutje. *Pavza* Poskušajta se zavedati, da bi se lahko tudi vidva soočala s podobnimi težavami ... da precej stvari ... ki se nam zgodijo v življenju ... tako dobrih ... kot slabih ... ni odvisnih od nas ... in da nad njimi nimamo nadzora. *Pavza* In nato poskušajta tudi tej osebi zaželeči ... da bi rešila svoje težave ... da bi bila dobro ... in predvsem ... da bi bila mirna. *Po kakšnih desetih sekundah*. In za konec začutita še samega sebe, svoje podplate, noge, zadnjico, ki pritiska na podlago, pa trup, roke, sprostita obrazne mišice ... In si recita: jaz sem dobro, jaz sem miren. Jaz sem dobro, jaz sem miren. *Po kakšnih desetih sekundah*. In zdaj bi vaju povabila, da spet odpreta oči. *Ubogata* Evo. Kako se vama je zdelo?

VODJA A to dejansko pomaga? Mislim ... da si potem manj pod stresom.

TAJNICA Pomaga. Če se praksa redno izvaja. Ampak, kot sem rekla ... namen izvajanja prakse ne sme biti, da si manj pod stresom. Namen mora biti introspekcija, in šele na podlagi te je mogoče doseči tisto ... resnično, notranjo mirnost.

VODJA Aha ... *Pogleda ŠEFa*.

ŠEF *O nečem globoko razmišlja. Končno reče* ... Ampak, ta introspekcija ... Kaj ima s tem zveze to ... sočutje ... Mislim ... *se nekoliko razburi* Če bi mi samo ... čutili to sočutje eden do drugega ... potem bi ... potem bi ... vse skupaj propadlo! Mislim ... ajde, recimo, vidiš eno našo stranko, recimo, enega debeluha tam na ulici ... In če vsi do njega čutimo samo sočutje ... To ja potem ni nič! Njemu mora nekdo reči: 'Stari. Steraj se v telovadico! Ali pa vsaj na liposukcijo, hudiča!' Mislim ... če bi vsi samo sočustvovali eden z drugim ... potem ja ne bi bilo nobenega napredka v družbi!

TAJNICA Stvar naj bi bila v tem, da ljudem lažje pomagamo, če do njih čutimo sočutje. Ker jih potem bolje razumemo.

ŠEF *jo dvomljivo gleda* Ajde. Kaj pa ... če bi se poskusili vživeti v naše stranke? *Pogleda VODJO* Da vidimo, kaj točno bi one rade od nas.

VODJA *skomigne z rameni*.

ŠEF *pogleda TAJNICO* A lahko ...?

TAJNICA Sočutje lahko čutimo prav do vsakogar. *Pavza*. Potem pa bi vaju spet povabila ... da zapreta oči ... ŠEF in VODJA *ubogata* In da si poskušajta predstavljati neko vašo stranko. In da si poskušata predstavljati njene težave ... In da poskušata do teh njenih težav čutiti sočutje. *Pavza* Da poskušata razumeti ... da bi se lahko tudi vidva kdaj znašla v podobnih težavah ... če bi se sile vajinega življenja poravnale drugače. *Pavza* In zaželite tudi tej vaši stranki, da naj bo dobro in da naj bo mirna.

ŠEF *Odpre oči, zavzdihne* Ne ... to mi res ne deluje ... *Nekaj trenutkov napeto razmišlja*. Dajmo poskusiti še nekaj. Bom jaz vodil. *Pavza* Dajta zapreti oči *zapre oči, VODJA in TAJNICA ga gledata* ... Pa

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

si predstavljajta ... enega našega investitorja. Dajta poskusit razumeti ... kakšne probleme ima ... zakaj ... daje ta denar ... ki ga ima itak polno rit ... v startupe ... zakaj tvega ... kaj pa če bi imel jaz toliko denarja ... zakaj bi ... pa če izgubim ... čakaj ... čakaj ...*utihne, je čisto pri miru z zaprtimi očmi, čez nekaj trenutkov aha ... Nenadoma odpre oči, sunkovito skoči pokonci.* Aha ... Jaz moram zdaj iti. Da nekaj razmislim. *Pogleda TAJNICO, stopi do nje, počepne, ji položi dlan na ramo* Tole je bilo super učinkovito. Ena a. Mislim, da boš s tem tvojim ... znanjem ... odlična pridobitev za to firmo. *Ji pomežikne z enim očesom. Se slišiva. Vstane, odhiti proti izhodu.*

TAJNICA *hitro vstane, stopi za njim* Ko že omenjate ... mojo vlogo v podjetju ...

ŠEF *Se ustavi, živčno* Ja?

TAJNICA ... Rekli ste ... da bom pogodbo dobila v parih dneh. In ... no, zdaj je teh par dni mimo ...

ŠEF Dobiš, dobiš, brez skrbi, zdaj je vse malo hektično, pa so v kadrovski verjetno malo pozabili ... Jim bom rekel ...

TAJNICA Ampak ...

ŠEF Moram iti ... Bova uredila, vse bova uredila! *Odhiti iz pisarne. TAJNICA razočarano gleda za ŠEFOM. Nato prične resignirano pospravljati - zvijati joga podloge.*

VODJA *mu je nelagodno, končno* Ne vem, če je imelo tole ravno ... nameravan učinek.

TAJNICA Jah ... nekateri ljudje ... pač rabijo več časa. Ali pa še niso čisto pripravljeni ... na introspekcijo. *Zvijte vse joga podloge, vzame srečke, pokima vodji, se mu kislo nasmehne, hoče oditi.*

VODJA Poslušajte ... žal mi je ... da morate čakati ... da ste v tej negotovosti. V zvezi s pogodbo, mislim.

TAJNICA *tišje* Hvala. *Gre proti izhodu.*

VODJA *Končno* Ampak ... *Tajnica se ozre* No ... Veste ... Zdaj ... ko ste že tu ... *Umolgne*

TAJNICA *Prijazno* Ja?

VODJA No ... zdaj, ko ste ... mislim, ko že delate tu ... pa brez pogodbe ... veste ... to ... *Pavza* Kako naj rečem ... to ni ravno običajna praksa.

TAJNICA Hja ... Saj si mislim. Ampak dandanes ... Kaj sploh v teh časih še je običajna praksa?

VODJA Heh. Ja ... No, tudi to je na nek način verjetno res ... Ampak ... hotel sem reči ... da tudi ... kako bi rekel ... pravno ... pravno-formalno ... to ni običajna praksa.

TAJNICA Kako to mislite?

VODJA *Po nekaj trenutkih* Glejte ... Če nekdo hodi v službo ... Oziroma. Če nekdo hodi k nekemu na delo ... pa zato ni ... ne dobi ... kompenzacije ... potem ... *Pavza* No, to bi lahko bilo v neskladju z ... *Pavza* A me razumete?

TAJNICA *Po nekaj trenutkih* Mislite ... nezakonito?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VODJA No ... tega jaz nisem rekel. *Umolkne. Ko TAJNICA nič ne reče* Bi pa bilo mogoče smiselno kaj ... preveriti v tej smeri ... in ... po potrebi ... ustrezno ... ukrepati.

TAJNICA *Zavzdihne* Veste ... *Pavza* Mislim, da sem vam takrat ... na najinem razgovoru rekla, da je meni zelo pomembno, da delamo skupaj. A sem vam?

VODJA Mislim, da ste.

TAJNICA In to se mi nekako ne zdi skladno z ... no ... kako ste rekli ... pravnim ukrepanjem.

VODJA *bolj razburjeno* Ampak vseeno ... *Pavza* Ne morete kar ... Ne morete se kar pustiti. *Pavza* Saj lahko najprej ... ljudi samo ... opomnite ... na to možnost.

TAJNICA *se nasmehne, odloži robo na tla, pride do VODJE, ga prime za nadlaht.* Najlepša hvala za vašo skrb. *Pavza.* Bom še ... bom še premislila. *Pavza* Na svidenje!

VODJA ... Na svidenje! *TAJNICA zapusti pisarno, VODJA gleda za njo, nato, poudarjeno izdihne, se za trenutek zazre v koledar na steni, se usede nazaj za svojo mizo, se zagleda v monitor, strese z glavo in prične umirjeno tipkati po tipkovnici. Nato se nasloni nazaj v stolu, sklene dlani na trebuhu in prične razmišljati.*

Drugi prizor

Terasa pred pisarnami podjetja. Spredaj ograja, zadaj, okna napis iz vijoličnih luči ZA BOLJŠI JUTRI.

DIREKTOR *Njegov glas se sliši iz notranjosti* Zato, dragi sodelavci in sodelavke ... Ne! Dragi soborci in soborke! ... si bomo tole noč zapomnili kot zgodovinsko. To bo naša zadnja noč, ki smo jo preživeli v tej metaforični garaži. V ponedeljek V ponedeljek pa se za nas začne novo poglavje! Do zdaj smo pomagali posameznikom, s prihodnjim tednom bomo priskočili na pomoč celemu svetu! To vizijo imamo mi, to bodo uvideli naši bodoči investitorji, in to bodo na koncu spoznali tudi naši uporabniki! Pregovorni »jutri« bo boljši za vse, ne le za peščico! *Navdušeno vzklikanje, ploskanje.*

ZAROČENKA *iz notranjosti* Kam greš zdaj ... kam se ti tako mudi ... daj, počakaj, da si vzamem vsaj kozarec vina ...

Na teraso stopi VODJA, se nasloni za ograjo, zagleda v daljavo. Čez nekaj trenutkov se mu pridruži ZAROČENKA s kozarcem vina v roki.

ZAROČENKA Vseeno je tale vaš direktor ... moram reči, da je kar navdihujoč. *Gleda VODJO, ta se ne odzove.* Se mi zdi, da je ta energija, ki sem jo začutila zdaj notri ... *Pavza* Jaz sem kar optimistična. Glede ponedeljka. *VODJA ne odgovori.* Kaj? A ti nisi? *VODJA še molči.* Poslušaj. Zdaj je pa počasi res že dosti. Že cel teden si tak. *VODJA zavzdihne.*

Na teraso pride TAJNICA. Ko jo VODJA zasliši, se obrne.

TAJNICA O! A ste vi tudi prišli malo na zrak? *VODJA se ji nasmehne, ZAROČENKA sumničavo pogleda vanj in nato v TAJNICO.* Bojim se, da meni taki dogodki ne ležijo preveč ... *umolkne.*

VODJA Hja ... Nekateri iščete ... inspiracijo v sebi ... drugi pa rabijo takšne ... zunanje spodbude. *ZAROČENKA grdo pogleda VODJO.* Nastane mučna tišina. *Končno VODJA TAJNICI* A ste že uspeli urediti zadeve v zvezi z ... vašo pogodbo?

TAJNICA *Zavdihne* Pravijo, da se zdaj vsi pripravljajo na ponedeljek ... in da je ta predstavitev ... za vlagatelje ... absolutna prioriteta ... in da bodo po tem ... *Pavza* Ampak, saj tudi jaz nisem več prepričana ... *Pavza* Ah, ne bom vam z mojimi težavami kvarila večera.

VODJA No saj ... če želite povedati ... *Pavza* Vsi za enega in eden za vse, ali kako ste že rekli?

TAJNICA Ste si zapomnili! *Pavza* V resnici ... *Okleva, končno nekoliko razburjeno* Jaz sem si potem naredila profil v vaši aplikaciji ... tako, kot ste me prosili ... In ti komentarji, ki mi jih zdaj pišejo ... *Pavza* Saj razumem, neposreden stik z ostalimi ljudmi, pa da se ne pustimo okoli prinašati tem influencerjem pa korporacijam ... *Pavza* Ampak vseeno ... ti ... nasveti ... *Pavza, ji stopijo solze v oči* Človek dobi občutek, kot da je z njim vse narobe! *VODJA nekaj trenutkov ne ve, kaj bi naredil, nato nežno prime za nadlaht.* *TAJNICA se obrne k njemu, prične jokati.* *VODJA jo nerodno objame, pogleda ZAROČENKO.* *ZAROČENKA se glasno odkrha, TAJNICA dvigne glavo jo zbegano pogleda.* Se opravičujem ... Vas pa še nisem spoznala. *Si briše solze, se nekoliko spravi k sebi* Jaz ... no, jaz naj bi bila nova pomočnica vodje pisarne. Vi tudi delate tukaj ...? *Stopi naprej in ji ponudo roko.*

ZAROČENKA Odrezavo Ne, jaz pa ne delam tu. Jaz sem pa njegova zaročenka. *Prime VODJO pod roko, ta se jezno zazre vanjo.*

TAJNICA Aha ... *Zbegano VODJO in ZAROČENKO.* *Nato* Se oproščam ... moram iti še nekaj ... Mislim, da se bom počasi kar odpravila ... *Odide s terase.*

VODJA *Se umakne ZAROČENKI* Poslušaj, tole pa ni bilo najbolj lepo od tebe.

ZAROČENKA Kaj ni bilo lepo? Da povem, kdo sem?

VODJA A se ne bi dalo tega narediti ... na malo bolj priljuden način?

ZAROČENKA *Prhne skozi nos.* Daj no.

VODJA Kaj, daj no?

ZAROČENKA Spet ta tvoja naivnost.

VODJA Moja naivnost? V zvezi čem?

ZAROČENKA Oponaša TAJNICO Joj, kako mi je hudo, ker par ljudem ni všeč moj obrazek ... Pa v jok in v objem.

VODJA Ja ... Pač ji je hudo. *ZAROČENKA ga cinično gleda* Saj verjetno pa ta naša zadeva tudi ni za prav vsakega ...

ZAROČENKA Daj no. A ti moram narisati?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VODJA O čem govoriš?

ZAROČENKA Pomočnica vodje pisarne? Kam misliš, da bo ona v življenju prilezla? *Pavza* Take punce imajo samo eno možnost.

VODJA Kakšno možnost?

ZAROČENKA Da ukrepajo, dokler so še ... sveže.

VODJA Prosim? Ne razumem ...

ZAROČENKA Ja ... Da dobijo ... stanovitnega tipa!

VODJA Kaj ...? *Pavza* Ah, daj no ... ZAROČENKA *ga kljubovalno gleda* Ženska je tu že cel teden, pa ji še kar niso dali pogodbe. *Pavza* Mislim, da jo ... malo nategujejo.

ZAROČENKA ... In ona se jim pusti nategovati.

VODJA Saj ne veš ...

ZAROČENKA Kaj? *Pavza* Česa ne vem?

VODJA Mogoče pa nima druge možnosti.

ZAROČENKA Heh. Nima druge možnosti. V štacunah iščejo prodajalke. Sva se ravno peljala mimo plakata.

VODJA Daj no. *Pavza* Jaz pa mislim, da bi bilo v bistvu kar škoda, če je ne vzamejo. *Pavza* Par dni nazaj je meni in tehničnemu direktorju pokazala ... demonstrirala nama je eno meditacijo. Da bi mu pomagala pri ... njegovih težavah.

ZAROČENKA Aha ... Meditacijo vama je tudi demonstrirala? Je pa res pripravljena pomagati ... in vse to kar brez pogodbe?

VODJA Veš kaj ...

ZAROČENKA A vama bo v prihodnosti še kaj demonstrirala? Še kaj izven njenih ... delovnih nalog?

VODJA Pa kaj ti govoriš? Tehnični direktor jo je praktično prisilil, da nama je pokazala ...

ZAROČENKA ... Prisilil? Kako pa jo je prisilil? *VODJA odmahe z roko* A sem dreznila v občutljivo temo? *VODJA ima dosti, se odpravi proti izhodu iz terase.* Kam greš zdaj? *VODJA ne odgovori, zapusti teraso.* ZAROČENKA *gleda za njim, nato se nasloni nazaj na ograjo, gleda v daljavo in odpije požirek vina.*

Na teraso stopi DIREKTOR

DIREKTOR Pozdravljeni ...

ZAROČENKA *Se obrne, iritirano, hladno* Ja?

DIREKTOR A vas smem vprašati ... A ste vi partnerka od našega vodje za strategijo prodaje? *Pavza*
Sem vaju prej videl skupaj ...

ZAROČENKA *Zmore narejen nasmešek, se takoj spet zresni* To sem jaz.

DIREKTOR Sem vaju videl, da sta šla ven, pa sem hotel govoriti z vama ... *Se ozre okoli sebe* Kje pa ga imate?

ZAROČENKA Šel je ... ne vem, nekam je šel.

DIREKTOR Aha ... *Se nasloni s hrbtom poleg nje na ograjo, kakšen meter stran.* Veste, za nas je on zelo dragocena okrepitev.

ZAROČENKA *cinično* A da je?

DIREKTOR Ja ... Poglejte ... *Se prisiljeno nasmehne in spet zresni* Njegova pozicija je precej odgovorna. Lahko bi celo rekla, da ... velik del zadev ... pomembnih zadev ... stoji ali pa pade prav na njem. In zaenkrat moram reči, da se je zelo izkazal. Prav zadnjič nam je dal eno idejo, za katero mislim, da bi lahko bistveno pripomogla k našemu uspehu.

ZAROČENKA A res?

DIREKTOR Res. In, če bo šlo tako dalje ... Mislim, da ga čaka še svetla prihodnost.

ZAROČENKA No, super.

DIREKTOR *Se ne pusti zmesti.* S čim se pa vi ukvarjate? Če smem biti tako drzen, da vas vprašam?

ZAROČENKA *Nekaj trenutkov preudarja, ali bi mu odgovorila. Nato hladno* Z odnosi z javnostmi se ukvarjam.

DIREKTOR V piarju ste? Kako zanimivo ...

ZAROČENKA *Cinično* Aha.

DIREKTOR Ja. Ker ... No, če nisem preveč vsiljiv ... bi vas vprašal ... za eno mnenje.

ZAROČENKA *Pogleda v svoj kozarec, odpije požirek, zavzdihne* Pa dajte. Če že morate.

DIREKTOR Okej. Torej. *Se odkrha* Mi stoprocentno verjamemo v to, da našim uporabnikom prinašamo dodano vrednost. Ampak ... no, v medijih smo kar naprej smo deležni blatenj. Najprej so začeli tuji. Zdaj pa še domači pristavili piskrček. In zdaj se ubadam z vprašanjem, kako jim učinkovito predstaviti to našo dodano vrednost, da zmanjšamo efekt teh ... zlonamernih izmišljotin. A imate kak predlog zame, kako naj se lotim tega?

ZAROČENKA *Ga nekaj trenutkov gleda, kot da se odloča, kaj bi mu odgovorila. Končno postane nekoliko bolj zainteresirana za pogovor.* No, saj se bom tudi jaz zdaj ukvarjala s precej podobnim izzivom. Za ... neko tujo stranko. *Pavza* Dajte mi najprej vi povedati, kaj vi mislite, zakaj vas mediji tako obravnavajo?

DIREKTOR Ja ... A ni tako, da ti mediji kar naprej iščejo nek ... senzacionalizem?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

ZAROČENKA Ni nujno ...

DIREKTOR Ja ... Jaz sem bil cel teden z njimi na telefonu ... Jim pojasnjeval naš pogled na zadevo ...

ZAROČENKA Na telefonu ste bili z njimi?

DIREKTOR No ... Ja.

ZAROČENKA *DIREKTORJA premeri od nog do glave. Poglejte ... če sem lahko direktna.*

DIREKTOR Seveda. Če se le da. *Se nasmehne.*

ZAROČENKA Vi ste uspešen moški. To se vidi. Vaša prezenca izžareva ta vaš ... karakter. Izžareva uspeh. In ljudje to radi vidijo. Ker danes ... danes vlečejo predvsem osebnosti. Saj je tudi vsebina pomembna. Ampak ... če človek ne ustvari prvega vtisa ...

DIREKTOR Ha. Saj tudi jaz tako pravim. *Se zasmije* Kovačeva kobilica ...

ZAROČENKA Jaz bi vam svetovala, da se dajte zdaj nekaj časa vi sami kot direktor firme čim bolj izpostavljati. Vizualno izpostavljati. Navežite osebni stik. Vi živo. Ker, ljudje se pač navežemo na eno podobo. Otrok se naveže na mamo. Ljudje pa na eno pojavo, ki jim potem pooseblja produkt. *Pavza* A me razumete?

DIREKTOR Popolnoma. Popolnoma vas razumem. *Pavza* Saj sem tudi sam že razmišljal v tej smeri. Ampak sem mislil ... no, da je treba takšno pojavljanje vseeno ... vsaj malo omejiti. Da ni percepirano, kot da sem samo jaz ... zaslužen za uspeh firme. Pa tudi ... to javno pojavljanje vseeno vzame ogromno časa. Če bi zdaj jaz odpotoval v Ameriko pa se tam ... osebno srečeval z novinarji ...

ZAROČENKA Glejte ... če sem lahko odkrita ...

DIREKTOR Seveda, seveda. Prosim.

ZAROČENKA Jaz mislim, da vi napačno gledate na to zadevo. Ker pogledate – vloga vodje se v današnjih časih spreminja. Vodje v tem trenutnem svetu, ki mu kronično manjka navdih, vse bolj postajajo tisti ljudje, ki nam dajejo ta navdih. In dajanje navdih ... to je služba za polni delovni čas. *Pavza*. Za vodenje tekočih poslov pa si lahko tako ali tako najamete operativnega direktorja. Tako delajo v tujini zdaj vse uspešne firme.

DIREKTOR *Nekaj trenutkov razmišlja.* Hvala vam za tole. Nadvse dragoceni nasveti. V tej naši ... deželici je tako težko najti nekoga, ki razmišlja ... sodobno. *Se ji nasmehne.*

ZAROČENKA *Se mu nasmehne in mu pokima.* *Nekaj trenutkov ga še gleda, nato se opogumi* A vas lahko zdaj še jaz nekaj vprašam?

DIREKTOR Absolutno. Najmanj, kar lahko naredim je, da vam vrnem uslugo.

ZAROČENKA Kako postane moški ... ambiciozen? *S pogledom ošine vrata na teraso* Ker se mi zdi, da danes ... No, da danes moškimi kronično primanjkuje ambicij.

DIREKTOR Heh. Tega me pa dejansko ni še nikoli nihče vprašal. *Nekaj trenutkov razmišlja* Zdaj, ko razmišljam, bi rekel ... da je stvar v vzgoji. *Pavza* Ja. Če imajo starši do tebe pravilna pričakovanja ...

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

potem človek ta pričakovanja tudi ... ponotranji. In potem so ta pričakovanja v bistvu kot ... kot svetla luč, ki ti kaže pot skozi življenje.

ZAROČENKA *se zasmije* Ste pa tudi precej liriško navdahnjeni, vidim.

DIREKTOR *Se zasmije, pogleda v njen kozarec* Tega pa kot dober gostitelj ne morem dovoliti *Pokaže na njen kozarec* Če dovolite, bi vas povabil notri, da dotočiva ... Pa da boste z mano delili še kakšno modrost. ZAROČENKA *okleva za trenutek, potem se odmakne od ograje in gre z njim proti izhodu iz terase.* DIREKTOR *ji reče na poti* A pa bi se lahko midva tikala? Vam jaz predlagam, ker sklepam, da sem precej starejši od vas ...

ZAROČENKA *V smehu* No, tako star pa ja še nisi.

DIREKTOR Hehe. Ravno v pravih letih, ali kako? *Izgineta v notranjosti.*

ŠEF *se ga čez nekaj trenutkov zasliši iz notranjosti* Ajde, daj, pridi z mano, greva semle, malo ven, na zrak ... *Na teraso stopi VODJA, za njim ŠEF. VODJA gre proti ograji, ŠEF se ozre naokoli, da se prepriča, ali sta sama. Nato stopi do VODJE.* A si ti tudi prej komaj čakal, da zapre gobec? *Oponaša DIREKTORJA* »Jutri bo boljši za vse, ne le za peščico!« *Z normalnim glasom.* Manjkalo je samo še: 'danes so dovoljene sanje, jutri je nov dan!' *Se zasmije svoji domisljici, se zresni* No, saj ne rečem ... to nakladanje ... nekt efekt vseeno ima. *Pavza* Samo na koncu ni to vse skupaj nič. Samo z gobcanjem ne bo dobil novih userjev. *Se zamisli* A veš, da bi lahko jaz vse to sam sfural? Ker ideja je bila moja. *Pavza* Sem bil dve leti nazaj na morju, pa gledam ves ta folk ... sami bajsiji. In potem sem videl v eni reviji eno sliko plaže ... Primerjava kao. Pred šestdesetimi leti pa zdaj. In šestdeset let nazaj so bili vsi šlang. Zdaj pa povsod samo salo. In me je prav ... razjezilo. Mislim, a folk res ne da nič več sam na sebe? *Pavza* Potem sem pa pomislil ... dajmo jim pomagati. *Pavza* In potem so mi rekli, »ne moreš tega sam, co-founderja rabiš, ti si za tehnologijo, on bo za biznis, da se kombinira znanje ...« Lepo te prosim, najameš enega coacha, da te malo nauči otresati z jezikom, in, evo ... *Pavza* Pa da ti ne govorim, kaj je ta šema delala, preden je prišla sem.

VODJA Ampak ... nisem čisto siguren, da so zadeve tako enostavne ...

ŠEF Pha. Ja, mogoče niso, če obvladaš svoj posel ... Ampak on ... Saj je čisto brez idej! Pa tisti njegov power distance ... odnašanje riti. Še ti imaš boljše ideje. *Pavza* Tisto z botoksom ... To bi znalo imeti potencial ... *Pavza* Jaz ti rečem ... V ponedeljek bo vse zafural.

VODJA *Skomigne z rameni* Kar bo, pa bo ...

ŠEF *ga ne posluša, gleda prek ograje* Ja, vse bo zafural, in potem ... *Se zazre v VODJO* Poslušaj. A nima ta tvoja bejba nekega strica ... ki bo tudi tam v ponedeljek?

VODJA *zavzdihne.* Ja. Ima.

ŠEF A pa bi ti lahko govoril z njim? Da mu malo pojasniš naš ... potencial?

VODJA *iritirano* ... Kaj naj mu pojasnim?

ŠEF Poslušaj ... *Zavzdihne* Glej. Dajva si ... naliti čistega vina. Mi gremo v ponedeljek po dvajset milijonov ... Userji nam pa padajo ... Mediji nas sesuvajo ... Ljudje nam odhajajo ...

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

VODJA *začudeno* Odhajajo?

ŠEF *ga ignorira* In če zdaj mi spet govorimo, kako bomo naredili nove stvari, pa nove stvari ... *Pavza* Ne. To nima šansa da rata. Zdaj moramo biti bolj drzni. *Zvito pogleda VODJO* Zadnjič, ko sva s tole našo novo ... *Pavza* A si jo kje videl?

VODJA Mislim, da je šla ...

ŠEF *Ga prekine* Saj ni važno. Najprej služba. V glavnem. Zadnjič, ko smo ... heh, meditirali ... *Umolkne, ker se od znotraj zasliši glas DIREKTORJA.*

DIREKTOR Haha, ja, ti princi ... si predstavljam, da bo moral biti ta projekt kar izziv zate. *Na teraso stopita ZAROČENKA in DIREKTOR, vesela, dobre volje vsak s polnim kozarcem vina v roki.*

ZAROČENKA *VODJI* A, tukaj si! Midva sva te pa iskala ... *Stopi do VODJE, ga nežno prime za nadlaht* Tvoj direktor mi je ravno razlagal, kako velika pridobitev si za podjetje. Da na tebi zadeve stojijo in padejo.

VODJA *Se posmehne*

ŠEF Aja? Še prejšnji teden pa direktor ni bil takšnega mnenja.

DIREKTOR *ŠEFA spet ošine s sovražnim pogledom, nato VODJI* Saj sem samo povedal resnico. Da te resnično cenimo.

ŠEF *se zahahlja* Resnico ... Resnica je pri tebi vsak dan drugačna.

DIREKTOR *ŠEFU* A imaš ti kakšno težavo?

ŠEF Imam, ja.

DIREKTOR A ... stopiva noter?

ŠEF *ga presliši* Da ne pozabim ... Nisi mi povedal, kdaj bo v ponedeljek pitch.

DIREKTOR Prosim?

VODJA pomigne ZAROČENKI, da naj se umakneta.

ŠEF *VODJI odločno* Čakaj še malo. Da te ne bom potem spet iskal. *VODJA in ZAROČENKA se spogledata, ostaneta. DIREKTORJU* Nisi mi povedal, ob kateri uri bo v ponedeljek pitch. Rekel si da boš do konca tedna zvedel.

DIREKTOR O tem sem hotel še govoriti z tabo ... A se lahko jutri slišiva ...

ŠEF A ti ni zdaj dragocen vsak trenutek? Dajmo se kar zdaj zmeniti.

DIREKTOR Ampak ... no, ne bo ravno najbolj produktivno, če se tukaj o tem pogovarjamo ...

ŠEF Zakaj ne? Saj smo vsi zbrani! *Pavza* A ni fer, da tudi ta naš *s pogledom ošine VODJO* zlati dečko sliši, kdaj se bo odločalo o naši usodi?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIREKTOR Ja, ampak ... Se morava midva prej malo bolj ...

ŠEF Kaj potem še čakaš? *Pavza* A mi boš zdaj, tri dni pred pitchem rekel, da ne veš, kaj boš tam povedal?

DIREKTOR *živčno ošine VODJO in ZAROČENKO*, No ... hotel sem ti reči, da bi bilo z vidika uspeha na pitchu ... mogoče najbolj pametno ... da grem ... tja samo jaz ... Zato, da investitorji ne bodo zbegani ... Da z njimi komunicira en obraz firme.

ŠEF Ahaaaa. En obraz firme ...

DIREKTOR Ja ... *Za trenutek pogleda ZAROČENKO, nato ŠEFU* Ker z vidika marketinga ... ima taka strategija največ učinka.

ŠEF Aha. Taka strategija ima največ učinka. *Pavza* Pa če te bodo tam spraševali o kakih tehničnih zadevah? Ti pa ne boš imel svojega tehničnega direktorja zraven?

DIREKTOR ... Jim boš pa naknadno odgovorili.

ŠEF Aaa. Naknadno. *Pavza* Daj, potem mi pa vsaj povej, kaj jim boš tam povedal.

DIREKTOR A se lahko jutri slišiva ... *Ko ŠEF še kar molče strmi vanj, DIREKTOR zbegano pogleda VODJO in ZAROČENKO, nato zavzdihne.* Najprej jim bom povedal, kako pomemben je naš produkt za ljudi, za širšo družbo, za tiste ... manj privilegirane med nami ... In potem jim bom predstavil načrte za prihodnost ... In povedal, da za izpolnitev teh načrtov potrebujemo ... sveža finančna sredstva. *Se ozre po ZAROČENKI.*

ŠEF *Po nekaj trenutkih* Ti boš vse zafural.

DIREKTOR Prosim?

ŠEF Poslušaj. A veš kaj je bistveno vprašanje?

DIREKTOR Ha?

ŠEF *Pogleda VODJO*

VODJA ... Glede česa?

ŠEF Bistveno vprašanje pri vsej zadevi je ... zakaj bodo tisti modeli tam v sobi.

VODJA Ne razumem ...

ŠEF Zakaj bodo tam sedeli investitorji pa poslušali enega gobcača, ki jim želi izpuliti dvajset milijonov evrov?

DIREKTOR *Se živčno ozre po zaročenki* A ne bi mi šli notri pa se tam ... pogovorili ... *ZAROČENKI* Se opravičujem..., *že razširi roke in naredi korak proti vratom, da bi VODJO in ŠEFA usmeril notri.*

ŠEF *Ignorira DIREKTORJEV namen* A vesta zakaj bodo tam? Zaradi dolgčasa.

VODJA Prosim?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

DIREKTOR Dajta, a lahko gremo ... iz spoštovanja do dame ... prosim notri ...

ŠEF *Pogleda ZAROČENKO* A vi ste pa ... njegova ... *Pokaže na VODJO.*

ZAROČENKA Zaročenka.

ŠEF *nekaj trenutkov premišluje* Pa saj ... *ZAROČENKI* Poslušajte. Saj nam tudi vi ... želite uspeh? Saj želite, da bi bil vaš zaročenec ... uspešen vodja v uspešnem podjetju?

ZAROČENKA Seveda, da si želim, da bi bil on uspešen vodja v uspešnem podjetju.

VODJA *Se posmehe* Pa dobro ...

ŠEF *Ga prekine* Ali bi nam bili potem ... v ta namen ... pripravljeni dati vaše odkrito mnenje v zvezi z mojo ... analizo situacije?

DIREKTOR Poslušaj, tole res ni profesionalno ...

ZAROČENKA *Ga prekine* Seveda. Z veseljem.

ŠEF Okej. Super. *VODJI in DIREKTORJU* Glejta. Zakaj gre švabica z galebom?

ZAROČENKA ... O ... kakšnem galebu govorite?

DIREKTOR A zdaj boš pa spet s tem ... A lahko prosim ...

ŠE *Ga prekine* Zakaj da švabica noge narazen? A vesta, zakaj? *Pavza, pogleda vse tri* Ker ji je dolgčas. Sama na morju ... Nič za delati ... *Pavza* In s temi našimi investitorji je po mojem čisto isto. Polni so keša, lahko imajo, kar hočejo, pa ne vedo več, kaj bi sami s sabo.

DIREKTOR *ZAROČENKI* Se iskreno opravičujem ... A hočete iti vi z mano ... *Jo poskuša odvesti notri.*

ZAROČENKA Saj ni problema ... Kar naj ... *Pavza* Morda pa lahko dobim tudi jaz kakšna nova znanja.

DIREKTOR Ampak ... *Se obupan vda v usodo.*

ŠEF *DIREKTORJU* Heh. *Vsem* A veste, kaj je treba narediti s takim folkom? Folkom, ki ima polno rit vsega? *Pavza* Treba jim je prodati ... avanturo! Treba jim je prodati srečko! A razumete? Njim v resnici ni važno, če bodo na koncu res kaj zaslužili. Njim je samo važen ta filig ... ta filing, da so dali žetone na eno cifro in da lahko zdaj čakajo, kam bo šla kuglica! In ta srečka ... Ta srečka mora biti jasna pot. A razumete? Ne, da uletiš, pa da začneš, 'mi bomo poskusili narediti to, pa če to ne bo to delalo bomo naredili to, pa če to ne bo to delalo ...' Ne. Mi bomo pofukali švabico! Ne tisti debeli švabo tam, ki je bil tudi na trajektu! Mi jo bomo! *Pavza* Mi smo najboljši, mi imamo najboljši produkt, samo še par milijončkov rabimo, za marketing ali pa kaj jaz vem za kaj, pa bomo zmagali! *Pavza* Samo to jim moramo povedati. Brez filozofiranja. *Pavza* Saj jim potem na koncu še malo natrosiš, kako. Pa za dobro družbe pa bla bla bla ... Ampak tega potem itak nobeden več ne posluša. *Utihne, pričakujoče gleda ostale.*

DIREKTOR *ZAROČENKI* Jaz sem vam res iskreno opravičujem za ta njegov žaljiv odnos ...

ZAROČENKA *Ga prekine, ŠEFU* Kaj pa, če se motite? Če jih dejansko zanima, kaj boste naredili za to, da dobite nove uporabnike?

ŠEF Hja ... Ne bom rekel, da to ni možno. *Pavza* Ampak po mojem je bistveno manj verjetno. *Pavza* In tu se je treba zdaj pač odločiti za eno pot. In jaz mislim ... *Pavza* Glejte. Ta naša ... primerjava obraza. ZAROČENKI Poznate?

ZAROČENKA *Se nevde popraska po hrustancu nosu* Poznam.

ŠEF Tega ne poganja umetna inteligenca.

DIREKTOR Ha? *Pavza* Kaj pa jo poganja?

ŠEF Nič je ne poganja.

DIREKTOR Ne razumem ... Kako to misliš, nič je ne poganja?

ŠEF Zadaj je en algoritem, ki enemu delu obraza da nižji procent od drugih. Naključno. In to je vsa znanost.

DIREKTOR ... Ampak ... ne razumem. Zakaj bi kdo ...

ŠEF Glejte. Jaz sem se zezal s to ... Okej ... saj imaš neke objektivne kriterije ... raven nos, pa visoka lica, pa polne ustnice ... Ampak, to primerjati, z umetno inteligenco, to je ... *Odmahne z roko* Folk danes rabi jasno navodilo. Tole in točno tole te matra. Tole rabiš, pa bo vse okej. *Pavza* Kompleksne odločitve ... to ljudi samo znervira.

DIREKTOR *Zaprepaden* Čakaj ... ti si tukaj v bistvu ljudi ... Naplahtal? *ŠEF se mu smehlja, DIREKTOR je zaprepaden.*

VODJA *Čez nekaj trenutkov* ... Ampak ... tudi, če to drži ... Userji te primerjave obraza niso zgrabili.

ŠEF So jo zgrabili.

VODJA Kako? Če nam pa še kar padajo ...

DIREKTOR Počakajta. Počakajta malo ...

ŠEF Ja. Ampak tisti ta stari gredo stran. Ta zadeva pa je pripeljala nove. Če jih ne bi, bi bila situacija zdalje še hujša. Sem šel gledat podatke.

DIREKTOR Čakaj. Čakaj. Ti si to ... Ti si nas vse nategoval ... da si implementiral ...? *Je v krču, ne ve, kaj storiti.*

VODJA *Po nekaj trenutkih* Dobro ampak ... suma sumarum gredo zadeve še kar dol ...

ŠEF Ja. Ampak to nobenega ne briga. Važno je, da mi rečemo, da ne bo šlo več dol. Kako pravijo ... kriza je priložnost pa podobne nebuloze ... *Pavza* In če gre potem vseeno dol ... Na loteriji tudi nikoli ne zmanjka strank, hahaha! *DIREKTOR se drži za glavo, VODJA nejeverno gleda v ŠEFA.*

ZAROČENKA *končno* Saj ... *Pavza* No ... *moj* ... mrzli stric, ki se tudi ukvarja z vlaganjem ... On mi je tudi enkrat rekel ... da se s tem ukvarja zato ... ker želi spet doživeti tisti občutek ... uspeha ... ki ga je doživel ... ko je prodal svoje podjetje ... In da je v bistvu zato ustanovil svoj sklad ...

ŠEF *Zmagoslavno* No, evo! *Gleda izmenično* VODJO in DIREKTORJA.

DIREKTOR *končno* Tole je pa zdaj preseglo vse meje. Jaz bom zdajle odpovedal pitch, ŠEFU midva ne, midva morava tole enkrat za vselej razčistiti ... greva zdajle ... *Prime ŠEFA za ramo, da bi šla skupaj ven.*

ŠEF *Se mu umakne* Kaj? A zdaj se boš pa usral, ali kako?

DIREKTOR A lahko prosim ... *Ko ga vsi samo gledajo* Jaz tega ne morem več ... *Se obrne, odide.*

ŠEF *Za njim* Ja! Pojdi ti raje nazaj pulit folku tiste kocine s hrbta pa jih presajati nad njihove tiče ... peder en! *DIREKTOR izgine v notranjosti.*

ŠEF *nekaj trenutkov stoji, ne ve, kaj bi naredil.* Nato ZAROČENKI Poslušajte ... A pa bi lahko vi ... no, če se vam zdi to smiselno *Pomenljivo pogleda VODJO, nato spet ZAROČENKO* ... rekli temu vašemu stricu, da bi bilo mogoče vseeno dobro ... da se v ponedeljek dobimo ... da sliši, kaj mu imam za povedati?

VODJA ŠEFU *strogo* Poslušaj ...

ZAROČENKA *Da VODJI roko na podlaht, da naj utihne.* *Nekaj trenutkov razmišlja, ŠEFU* Bom videla, kaj lahko naredim.

VODJA Kaj? A si ti resna ...?

ŠEF *Navdušeno* VODJI Drži se je! *Ga močno udari po rami.* VODJA *zaprepaden gleda ŠEFA, nato ZAROČENKO, ta je zadovoljna sama s sabo.* Zdaj pa ... se vama oproščam ... Imam tudi jaz še ene druge opravke ... *Prišepne VODJI* Da vidimo, če se je moja hruškica že omedila ... *Odide v notranjost.*

ZAROČENKA *Se potipa po nosu* Saj sem vedela, da ni nič narobe z mojim nosom. VODJA *Se nejeverno posmeje.* Saj je res malo poseben, ta vaš tehnični direktor. Ampak ... Glej. Če mu tole uspe ... *Pavz* In če mu, bo iskal novega direktorja ... *Pomenljivo pogleda VODJO.*

VODJA *končno* Ampak ... A ti ... *Pavza* Mislim ... *Pavza* A tebe nič ne moti , da bo tvojega ... sorodnika takole ...

ZAROČENKA Mah. Glej. A misliš, da mu ni jasno, zakaj se gre pri vsej tej stvari? VODJA *jo gleda brez besed.* Pa saj ni rečeno, da vam na koncu ne more uspeti.

VODJA Saj ne morem ... *Mu zmanjka besed*

ZAROČENKA Tako pač deluje ta svet.

VODJA *zgrožen, po nekaj trenutkih.* Ja, tako pač deluje ta svet. In zato gre vse k vragu.

ZAROČENKA Pa daj no. Spet ta tvoj idealizem. VODJA *ne odgovori se obrne stran, se nasloni na ograjo in zazre v daljavo.* ZAROČENKA *zafrustrirano* Kako bova midva šla dalje ... Kako boš ti sploh

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

kdaj kar koli v življenju ... Kako boš enkrat vzgajal svoje otroke, če še sam nisi zmožen dojeti, da ne živimo v pravljicah? *VODJA gleda v daljavo.*

ZAROČENKA *Ga nekaj trenutkov zafrustrirano opazuje. Nato* Jaz bi šla zdaj domov.

VODJA *Ne umakne pogleda iz daljave* Kar pojdi. *Pavza* Pojdi do recepcije, pa ti bodo naročili taksi.

ZAROČENKA Ti ne greš?

VODJA *Ne odgovori takoj. Nato* Bom prišel peš za tabo. Bi se rad malo sprehodil.

ZAROČENKA Peš? Pa to je ... Pet, šest kilometrov?

VODJA *Ne odgovori takoj. Nato* Moram malo premisliti o par zadevah.

ZAROČENKA *strmi vanj, ker jo* *VODJA ignorira, se končno jezno obrne in odide.*

VODJA še gleda v daljavo. Nato se mu oči povesijo v parter. Obraz mu postane strog, mračen, nato odločno zamišljen, nato se mu mišice, oči zmeščajo, ustnice se mu privihajo v majhen nasmeh, zapre oči, trikrat globoko vdihne in izdihne, ko jih spet odpre, v gledalce gleda z mehko in razumevanjem kakšnih petnajst sekund. Počasi se obrne in počasi odide iz terase v notranjost.

Tretji prizor

V pisarni DIREKTORJA, brez laptopa na mizi. V pisarno vstopi ŠEF, v eni roki nosi torbo za laptop, v drugi kavo za to-go. Ko vstopi, se ozre po pisarni, globoko vdihne, se nasmeje, stopi do mize, odloži torbo, kavo, vzame iz žepa mobilni telefon, pogleda vanj.

ŠEF zamrmra Pol dve je že ... *Se usede za DIREKTORJEVO mizo, da noge nanjo, nekaj trenutkov tako razmišlja, nato vstane, stopi do table, na kateri piše*

- REŠUJEMO SVET
- MERITOKRACIJA
- ZA DOBRO VSEH
- BOTOKS

Pobriše, kar je na tabli, se zagleda vanjo, napiše:

- ZMAGA
- USPEH

Še gleda vanjo, nato se zamisli, se zahahlja reče Eh ... najbolje, da pride iz srca ... *Se odkrha, glasno* Dragi investitorji! Gospodje! Mi smo ustvarili nekaj ... nekaj, kar ni uspelo še nikomur v naši ljubi domovini! Ustvarili smo ... globalno socialno omrežje! In zdaj mene zanima, ali želite biti tudi vi del te naše zmage! *Pavza* Da? Ali ne? Samo to je zdaj vprašanje! *Se zahahlja, nato se zresni, zamrmra* Tole je okej ... Samo malo je ... prekratko ... *Se zamisli, pogleda v tablo, se spet zamisli nato zamrmra* ... Kje je zdaj, da mi pomaga s tisto njeno ljubezensko ... *Razmišlja še trenutek, nato potegne mobilni telefon*

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

žepa, pokliče Halo? Kje pa si? Pavza A si že tu ... Okej. Aja. Pa zdaj sem v pisarni direktorja. *Prekine klic, se s telefonom v roki usede za mizo, da noge nanjo, nekaj trenutkov gleda predse, nato se zagleda v mobilni telefon, prične tipkati po njem. Prične: Tale Lotus pa ne izgleda tako slabo ... Pavza Uf. Bugatti. Pavza Ampak ne. Tako visoko pa še nismo ... Se za trenutek zamisli* Pa še tistemu idiotu bom moral nekaj izplačati ... *Brska dalje BMW? Ah, tega ima zdaj že vsak kmetavzar ... Pavza Porsche? Se zahahlja. Nekdo potrka, ŠEF da noge z mize, osladno* Ja? Kar naprej! *Vstopi TAJNICA, se vidi, da prikriva nejevoljo. ŠEF se ji smehlja.*

TAJNICA *Ga gleda, da ji kaj reče, ko se ji ŠEF še kar smehlja. A ... ga vprašujoče gleda, ŠEF se ji še kar smehlja* A ... zdaj ste vi tukaj?

ŠEF *Se za trenutek zmede* Ja ... Naš direktor ... On si bo ... On si bo zdaj začel iskati nove izzive.

TAJNICA Kako pa to?

ŠEF *Se ne vidi več kot del naše vizije ... Odmahne z roko* No, saj ni ... To ne bo v ničemer vplivalo na naše delo ... *Trenutek neprijetene tišine, nato se zbere, se ji koketno nasmehne* Kje pa si bila včeraj?

TAJNICA ... Včeraj?

ŠEF Na zabavi. Sem te iskal.

TAJNICA Aja ... *Pavza* Veste, bojim se, da te stvari niso najbolj zame. Jaz imam rada bolj ... *Umolkne*

ŠEF Zen zadeve? Hehe. No, saj lahko še vse nadoknadi. *Se ji smehlja.*

TAJNICA *ji je zmeraj bolj neprijetno* Nadoknadi ...? Kaj pa bi morala ... nadoknaditi?

ŠEF A prideš malo sem? Rabim tvoje ... strokovno mnenje. *Se ji smehlja, TAJNICA nekaj trenutkov okleva, nato le stopi za mizo do njega. ŠEF ji pokaže svoj mobilni telefon. Kateri ti je bolj všeč. Tale? Potegne s prstom po mobilni telefonu* Tale *Spet potegne s prstom po mobilni telefonu* Ali tale?

TAJNICA *Stopi korak stran od njega* Joj ... veste ... jaz se pa na avtomobile ne spoznam. *Pavza* S fantom nimava avta ...

ŠEF Kakšen fant pa je to, da te ne more nikamor peljati? *Se ji navihano nasmehne* Samo da izbereva ... pa te bom jaz peljal na eno ... testno vožnjo. *Se ji zahahlja.* Ker se mi zdi, da ti manjka malo ... avanture v življenju *Se s stolom pomakne nekoliko proti TAJNICI.*

TAJNICA *Stopi na drugo stran mize* Meni se zdi, da je moje življenje zadnje čase ena sama avantura ... *Pavza* A bi mi lahko povedali ... zakaj ste me poklicali sem ... v soboto ...?

ŠEF Rabim eno ... pomoč.

TAJNICA Aha ... Pomoč ... *Pavza* V zvezi s to mojo ... pomočjo ...

ŠEF ... Ja?

TAJNICA Zdaj sem tu že en teden ... pa mi še kar ... niste dali pogodbe.

ŠEF *Odmahne z roko.* Saj sem ti rekel, da jo boš dobila. *Ko TAJNICA ne izgleda prepričana.* Moja beseda je zdaj zakon. Zdaj je bilo vse malo hektično, zaradi ponedeljka ... Ampak, takoj, ko bo to mimo, bom naročil, da ti jo pripravijo. Ker si se res izkazala. *Se skloni nekoliko naprej proti njej* A vidiš, kaj vse lahko jaz naredim za tebe?

TAJNICA *Nekaj trenutkov okleva* No ... saj v bistvu ... *Pavza* Meni ni več do tega ... *ŠEFU zazvoni telefon.*

ŠEF *pogleda v mobilni telefon* ... Kdo pa je to ... *TAJNICI* Samo moment ... *se oglasi* Ja? *Pavza* O, pozdravljeni! A ste že uspeli govoriti z vašim ... stricem ... *Pavza* Kako? Ne razumem. *Pavza* Kako ...? Zakaj ...? *Pavza* A potem ne morete ... *Pavza* Ne razumem ... Zakaj zdaj kar na enkrat ne morete ... *Pavza, sunkovito vstane* Pa dobro ... a mi lahko vsaj poveste, zakaj ... *Pavza* Kako ni moja stvar? Seveda je moja stvar! Če pa sva se včeraj dogovorila ... *Pavza* Dobro, dobro. Se oproščam. Ampak, a mi lahko vsaj poveste ... Da bom vedel, zakaj ne morete ... *Pavza* Ja. Želim si vedeti. *Pavza* Saj veste ... vedno se lahko najde kakšna rešitev ... če človek ve, v čem je problem. *Pavza* A ne bo? *Pavza* A ne želi več ... *Pavza* Pa kako to? Saj ... Jaz sem mu hotel ponuditi ... mesto direktorja. A mi lahko to poveste pa ga vprašate ... *Pavza* Vseeno ga ne zanima? Kako pa to veste? Če ga ne vprašate? *Pavza* A pa ga ne morete vprašati ... *Pavza* Zakaj ne? *Pavza* Aja ... nista več ... zaročena ... *Pavza, ŠEF globoko zavzdihne, se pomane zgornji del nosu med očmi.* Čakajte, čakajte. Dajte mi samo še ... trenutek vašega časa ... *Se zamisli, si pomane oči* Poslušajte. Meni se vi zdite ... zelo sposobna ženska. Kaj pa, če bi vi ... prevzeli vodenje ... z mano ... Sklepam, da bi vas ... takšna priložnost ... znala zanimati? *Dolga pavza* Razumem, da bi morali premisliti, ampak pitch je čez dva dni ... *Pavza* Razumem, razumem, nikamor vas ne priganjam, ampak ... *Pavza* Trideset posto vam lahko dam. Toliko je bil delež direktorja. *Dolga pavza* Ja. Dobro. Če nam uspe. Okej. Načeloma se lahko tako dogovoriva. *Pavza* Ja ... Okej ... Če res hočete ... *Pavza* Kdaj bi prišli? *Pavza* Ne, zdaj ga ravno sestavljam. Tako, da danes ne ... *Pavza* Jutri ... zjutraj? No, če res hočete slišati nagovor ... *Pavza* Ja, ja. Ja. Okej. Jutri zjutraj. Pa ga lahko potem še skupaj dodelava. *Pavza* Ja. Zmenjeno. *Pavza* Na svidenje! *Prekine klic, zapre oči, hitro diha, se sesede v stol, se rahlo tresse.* Končno *TAJNICI resno, zmedeno* Dobro ... Poslušaj. Jaz sem te poklical ... Jaz zdaj rabim nekaj od tebe. A rabiš tiste podloge pa sveče, ali se lahko kar tule usedeva ... *Se ozira okoli sebe* Ali pa greva dol ... je več prostora ...

TAJNICA ... O čem govorite?

ŠEF Jaz bom zdajle rabil, da midva spet izvedeva tisto tvojo ... meditacijo. A rabiš sveče? Ha? Lahko greva iskat ... te zapeljem ...

TAJNICA ... Meditacijo?

ŠEF Ja ... zdajle sestavljam predstavitev za pitch ... pa rabim še malo ... uvida v zadevo ...

TAJNICA Uvida?

ŠEF Ja ... Zadnjič, ko smo ... Takrat sem dobil idejo ... *Nestrpno* Pa saj ni važno. Ti samo izvedi tisto tvojo rutino pa bo meni že kaj ... kapnilo.

TAJNICA Veste kaj ... To pa se bojim, da ne bo mogoče.

ŠEF Ne bo mogoče? Zakaj ne bo mogoče?

© Anže Voh Boštic

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorja je prepovedana.

TAJNICA Veste ... Kot sem vam že rekla ... Ne bi bilo primerno ...

ŠEF *jo prekine, nestrpno* Ne bi bilo primerno? Kaj ne bi bilo primerno? *TAJNICI je nelagodno* Čakaj ... a zaradi pogodbe? Počakaj *vleče iz žepa mobilne* Zdajle pokličem tisto s kadrovske ... pa bodo poslali ... pa boš podpisala ... *Se ukvarja z mobilno*.

TAJNICA ... Ni stvar v tem.

ŠEF Kako? Kaj pa potem ... *Si sumničavo ogleduje* *TAJNICO* Čakaj ... *Živčno* Hehe. Zvita punca.

TAJNICA Kaj ...?

ŠEF Sem se izdal, da te rabim. *Pavza* Poslušaj. Zdaj se bo sprostilo mesto vodje za razvoj strategije prodaje. *Osladno* In jaz mislim, da bi bila ti odličen vodja za ... strategijo prodaje.

TAJNICE Prosim? *Ker se ji ŠEF še pričakujoče smeje* A njega ... tudi ne bo več tu?

ŠEF Ne ... Se ni ravno ... izkazal. Nima ... pravih sposobnosti. *Pavza* Za razliko od tebe.

TAJNICA Ne gre za ... pogodbo ... mislim ... službo.

ŠEF *iritirano* Saj zdaj pa lahko nehaš. Ker več od tega ti pa zdajle tudi ne morem dati.

TAJNICA Nisem prepričana ... da me razumete. *Pavza* Jaz mislim, da si mi nismo ... kompatibilni.

ŠEF Ha? *Pavza* O čem govoriš?

TAJNICA *Po krajšem oklevanju* Kot sem vam rekla že na razgovoru ... Meni je zelo pomembno, da delamo skupaj. Da sodelujemo. Da razumemo eden drugega. *Pavza* In jaz sem dobila občutek, da to tukaj ... ni prioriteta.

ŠEF Kako, da ni prioriteta? Seveda da je prioriteta. Prva prioriteta! *TAJNICA ne izgleda prepričana*. Okej. Pusti mi, da ti dokažem. Boš videla. Bova skupaj meditirala. Bova skupaj iskala rešitve ... *Obakrat poudari besedo »skupaj«*.

TAJNICA Kot sem vam že rekla ... to ne bi bilo primerno.

ŠEF Ne bi bilo primerno? Pa kaj ne bi bilo primerno!?

TAJNICA Kot sem vam že zadnjič rekla, vas jaz ne morem učiti meditacije. Ker še nisem ... dovolj usposobljena za kaj takega.

ŠEF *Spet odmahne z roko*. Ah, daj no. A zdaj je pa tudi že v duhovnosti takšna ... nesmiselna birokracija?

TAJNICA Ne bi bilo etično. Še posebej glede na vaš ... nemir nazadnje. *Pavza* Po moji oceni potrebujete vi ... profesionalno obravnavo. *ŠEF ne najde besed*. *TAJNICA* *Mu ponudi roko* Tako da bi se vam rada najlepše zahvalila za vašo ponudbo ... in vam zaželela vse dobro v vašem nadaljnjem delovanju.

ŠEF Pa daj no. Daj bodi resna. *Ko TAJNICA ne odgovori. A hočeš biti celo življenje tajnica? TAJNICA, umakne roko, se mu nasmehne, se obrne, hoče iti. Čakaj. Čakaj, no! TAJNICA se obrne. Poslušaj. A do nas pa ... A do nas pa ne čutiš te tvoje ... kaj je že bilo ... ljubezenske naklonjenosti?*

TAJNICA *Nekaj trenutkov presenečeno gleda v ŠEFA* Jaz poskušam čutiti naklonjenost prav do vseh ljudi na tem svetu.

ŠEF No, in ali si potem ne želiš, da bi mi uspeli ... Da bi nam uspelo to, kar delamo?

TAJNICA *okleva z odgovorom. Končno* Jaz vsem želim uspeh. Če le delajo ... dobro.

ŠEF Ja pa saj mi delamo ... dobro!

TAJNICA Tudi v to nisem več prepričana.

ŠEF Kaj nisi prepričana? Kako nisi prepričana? Poglej koliko ... zadovoljnih uporabnikov imamo! Koliko ljudi ki ... računa na nas! *TAJNICA hoče spet iti* Kaj pa ...glej ... če v ponedeljek dobimo dvajset milijonov ... A veš, koliko delovnih mest bomo s tem ustvarili ... Koliko ljudi bomo osrečili ... Pa upokojenci! Kaj pa upokojenci? V nas bodo vložili tudi denar za penzije ... in naš uspeh bo tudi uspeh ... saj nujno rabimo višje penzije! *Pričakujoče gleda v TAJNICO.*

TAJNICA *Končno* Na svidenje! *Odide*

ŠEF *Nekaj trenutkov zaprepaden gleda za njo, nato se zazre v tablo, si živčno zamrmra* Zmagali bomo ... *se ozre okoli sebe, se sunkovito usede za enega izmed stolov za konferenčno mizo, živčno zamrmra* Kako je že šlo ... *zapre oči* Jaz sem super ... jaz sem dober ... jaz sem odličen ... ne ... *Hitro vstane, se zapodi ven iz pisarne, se ga sliši iz zaodrja* Potem pa mi daj vsaj kontakt od tiste tvoje učiteljice!

KONEC